

מבוא לתוכנה מאות הרב יקוטיאל פיש שליט'יא מחבר ספר 'סוד החשמל'.

פרק א. על מושגיות חלופי אותן.

מובא בזוהר ח"ד (שה"ש פב) שחברו אותן א"ת ב"ש מרמז על חברו בחינת זכר לבחינת נקבה. כי חלוף א"ת ב"ש מסמל פנים ואחרו של הדבר. וכן מובא בספר 'מקומי שם' (חלק שני TZ) **האותיות א' עד ו' הם רחמים גמורים, האותיות ז' עד י' הם רחמים סתם, האותיות כ' עד ע' מזוגים דין ורחמים, האותיות פ' עד ת' הם דין**. דכלל שהאות קרויה לכוון הא' היא יותר פנים וייתר חסד, וככל שהאות מתרחקה היא יותר אחר וייתר דין. ונראה דכאן החלוקת היא לאربعן חלקות כלליות, כפי שראוי בסדור הרש"ש שענני פנים ואחר מתחלקים לארבען חלקות, **פנימים דפנימים** שהוא יותר פנים, אחר דאחר שהוא יותר אחר, **פנימים דאחר** ואחר **דפנימים שנמצאים באמצע ביניהם**. ולפי זה נראה חלוף א"ת ב"ש שמקשר את ההתiplina עם הסוף הרחוק ביותר, הוא בחינת חלוף פנימים דפנימים באחר דאחר. מה שאין כן חלוף א"ת ב"ח שמקיף אותן סמכות יותר, הוא בחינת מחלף פנים דפנימים באחר דפנימים. וחלוף א"ל ב"ם שפרחיק עוד קצת הוא בחינת מחלף פנימים דפנימים באחר, וכן הלאה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שישנה ראייה מהגמרא (סוכה נב) אמר רבי שמואל בר נחמני, אמר רבי יונתן, יצא הרע מסתו לאדם בעולם הזה, ומיד עליו לעולם הבא, שגאמר "מפנק מפער עבדו ואחריתו יהה מנון", שכן בטוב"ח דברי רבי חייא, קורין לסתה' מנון. ורואים שא"ט הוא בחינת שם נרדף לאותו ענין ממושך, ולא בחינה אחרית שלו מצד אחר כמו בחלוּפָא א"ת ב"ש.

מובא בח"ד א' (פתח עיניים' בשם ספר קדמון) **אבל תקנו אנשי הכנסת הנדולה**. אתב"ש תקן אברחים אבינו. אח"ס בט"ע תקן רבינו הקדוש. בטוב"ח תקן רבוי חייא. אלב"ם תקן רבוי עקיבא. אי"ק בכ"ר תקן רב"י.

פרק ב. דוגמאות חלופי א"ת ב"ש.

רב"י, בא"ת ב"ש גשם, כי אותן רבי הון רבן בפנים, ואחרו שלחו הן אותן גשם, לרמז שbezcohot הצדיק זוכים לגשם, והשפעת הגשם היא בחינת האחר של הצדיק שמשפיע לגשמי למטה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א **שפוגם ברית בא"ת ב"ש אותן אויר גשם**, לרמז שהוא עוצר את השפעת הגשם. ומובא בזוהר (וישב כפט): **שעצירת גשם באה בעון פגש הבירה**.

מובא בבעל הטורים' (במדבר טו, לח) **ציית בא"ת ב"ש בגימטריא כסאי**. ומבהיר לדבריינו שהציית הם סמל לכיסא הכבוד בחינת האחר שלו שמשפיע למטה. لكن אותן ציות ברבן אחוריות לאתיות כסאי. **בג"ד** בחלוּפָא א"ת ב"ש הוא אותן שקר, כי משקר הוא בין זוג של הבגד שמנסה לכיסות את האמת.

טוב המסביר את היסוד פנוי בא ב'שער מאמרי רשב"י להרין"ל (ע' מה) בא"ת ב"ש **גַּפְשׁ** שמסמלה את המלכות שהיא נקבה.

האות זא"ו המסמלת את היסוד, בא"ת ב"ש היא המקבילה של האות פ"ה המסמלת את המלכות שהיא בבחינת פה. וכן בא"ת ב"ש אותיות **שְׁבִתָּתָא** שמייחדות בבחינת זכר לבחינת נקבה.

מובא בספר 'זרע לדש' שהשם יהי"ה שיטלט לעתיד לבא בא"ת ב"ש **צמץ"ם** המסביר את מدت הגבירה המצתמת את השפעה למלכות.

ך"ג בא"ת ב"ש ק"ר, כי הkr הו אחור של הkr שמסמל את היסוד ומלכות דקדשה, כדבאו במאמר ציון וירושלים, ומהק"ר מלבייש עלייו בבחינת אחור ובבחינת ערלה. דרש עמלק מהאותיות ק"ר שהן אותיות המסמלות את צד הרע.

תש"ר"י הוא ההפק מאב"ב, שם חסד ונבראה מכבילים. סופה בגימטריא בפ"ג בא"ת ב"ש **שופר** שהוא האחור של סכונות, כי סכונות הוא זמן החסד של תשרי, וראש השנה הוא זמן הדין של תשרי. מצינו בזהר (תיקונים קיג:) שבתבת "בראשית", יש רמז על חלוף אותיות בא"ת ב"ש. ורואים שהא"ב נמצאות בתחלה, והש"ת בסוף.

מובא בשם הגר"א על הפסוק (ישע"מ, ז) **"כל גַּיא יִנְשָׂא"**, שלעתיד לבא תנשא ותתרום מאד תורה הרמן. ובאר הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א ש"גיא" בא"ת ב"ש אותיות **תְּמִ"ר** המרמז על התמורות שיש בתורת הרמן. ומבהיר לנו שאותיות **תְּמִ"ר** הם בבחינת הנקבה של ה"גיא" לנו הם **תמוורות** שמסמלות את הנקבה.

שם הפרנסה פא"י שיוצא מראת הפסוק "פוחת אֶת יְדֵךְ" בא"ת ב"ש מ"ת, כפי שבערנו שהשפעת הפרנסה יש בתוכה גם השפעת חיים כmobא בגורם (פסחים קיט). **ממוני** של אדם שמעמידו על רגלו. וכן מצינו בגורם (קידושין ל:) על הכתוב (קהלת ט, ט) **"ראי חַיִּים"**, שהולך על אמנויות ופרנסתיהם נקראים חיים. וכן מ"ת הוא האחור של שם פא"י בבחינת ההפק ממוני שהוא חיים. וכן שמעתי מהר"ג ר' א. מ. שליט"א ש"י בא"ת ב"ש ס"מ שהוא מלאך הפמות.

ג"ר שמסמל זוג, בא"ת ב"ש ג"ט שמסמל פרוד. וכן מובא מהר"ג ר' אליהו שטרן ז"ל שם ש"ד בא"ת ב"ש בק"ס בגימטריא בלו"ם שנאמר עליו **"מְחִזָּה שְׁדִי יְחִזָּה"**.

mobא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א **שְׁהֻוּלָּם** בא"ת ב"ש בגימטריא אור אין סוף או רז, ומבהיר לנו שמהפך מהעלם הוא הגלוי של אור אין סוף דרך הרז, לנו זה בא"ת ב"ש. ועוד נראה להוסיף שאותיות לפני **הֻוּלָּם** הן הפל ס"ד, ואותיות אחרי **הֻוּלָּם** הן פזמו"ן שפירושו שיר, לרמז שהעולם שר

שירה לה, כדי לבטל את העלים ולגלוות את האור דרך הנקבות של השירה.

גראה לבאר מדוע **צדקה** ו**אכילת מזאה** בא"ת ב"ש יוצא שוב אותו דבר, בין שמות **צדקה** ה מסלקת את הדין ואת הנחש, וכן גם באחור שליה יוצא שוב **צדקה** ה, לרמז שאין אחר מהל נחיה פנים. וכן **אכילת מזאה** היא מצאה שמשמעותה חסד, שמלכת את השאור שמסמל את הנחש, והוא בפסח כשלולית מדת החסד ומהדין מסתלק, לנו יוצא שוב **אכילת מזאה**.

שְׁמַעַתִּי מהר"ג ר' יוסף סופר שליט"א **שָׁאַתְּרָג** בחלוף אותיות א"ת ב"ש הוא שוב **אַתְּרָג**. וambilar לדברינו דMOVAB בשער מאמרי רש"ב"י להארין"ל (מצוה ע' קנג) שספירת היסוד היא בבחינת פנים בלבד ואין לה אחר, כמו שראויים באתם שהיסוד נמצא בצד הפנים. لكن האתרג שהוא בחינת עטרת היסוד גם האחור שלו חזר להיות פנים.

ולפי זה אפשר לומר עוד טעם מדוע צדק"ה בא"ת ב"ש יוצא שוב אותו דבר, כי גם צדקה היא בבחינת עטרת היסוד, כמו במאמר שער אורה (שער ב') שהנותן הצדקה הוא בבחינת צדק יסוד, והעני המקובל הוא בבחינת הנקבה מלכות, ומהצדקה עצמה היא בבחינת העטרה שביסוד המזונת. וכן במלכים השיכים לעולם היצירה שהוא בבחינת יסוד, אין בבחינת אחר פMOVAB בפרש הר"י דמן עפו לספר יצירה (פ"א) **לְשׂוֹן אָוֹפָנִים מְגִזְרָתִ פָּנִים**, לומר **שְׁלָכֶל מִקּוֹם שְׁחוֹזֵר שֵׁם פָּוֹנָה פִּי הָאָעָגָל**. וכן פנים נרמזים בבחינת אופנים.

והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א **שְׁהַבְּתוּב** (תהלים נה, טו) "בְּבִית אֱלֹהִים נָהָל בְּרַגְגָּשׁ" בא"ת ב"ש יוצא שוב **ברגש**. וambilar לדברינו כיון **שְׁבַּרְגָּשׁ** הכוונה באחדות ובחיבור אחת, כמו בפרשימים שם, אין בבחינת אחר באחדות, כי כלם נכללים בפנים בכלל האחדות.

ויכול להיות אותו דבר גם להפה, דבר שמשמעותו אחר כמו **לכלץ**, גם בהפיקתו בא"ת ב"ש ישאר לכלץ, הינו שוגם הפנים שלו הוא בבחינת אחר, כי כל מציאותו שיכת לאחורה מקום הרעי והקלוק. וכן **עֲזֹת אֲפִים**, שהוא הפק מארך אפים, והוא ביכול פוגם בבחינת **הָאָרֶף שְׁשִׁיךְ לְפָנִים** יוצא שוב בא"ת ב"ש **עֲזֹת אֲפִים**, כי הוא הפק את הפנים לאחורה.

ויכול להיות גם דבר שנמצא באמצע בין הפנים לאחורה כמו **גְּשָׁר דְּבָק** שמחברים שני צדדים, בא"ת ב"ש יוצא שוב **גְּשָׁר דְּבָק**, כי הם מסמלים את מה שבאמצע בין הפנים לאחורה, לנו הם יוצאים שוב אותו דבר מהצד השני, וכן הלאה בכל עניין.

והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שְׁפָנִים דְּפָנִים מְרַפֵּז עַל ב'** פעים פנים בגימטריא 360 מעלות, שמסמל עגול שהוא בבחינת פנים, כפי שבארנו בעניין האופנים. וב' פעים אחר, המרפס על אחר **דָּחָור בְּגִימְטְּרִיא 430**, כמו שנוטות נלות מצרים שהינו במקומות האחורה. וכן **הָאָתִיּוֹת מִפ' עַד ת'** הן דין ואחורה, כי **פ"ת בְּגִימְטְּרִיא לִילִת** שהיא הנוקבא של הס"מ ראש הקלהפה.

פרק ג. דגימות חלופי א"ט ב"ח

חלופי א"ט ב"ח יש בהם מחלוקת רש"י ורבינו חננאל בספרה נב: על פון סדרנו לפי שתי השיטות.

שְׁמַעַתִּי מהר"ג ר' יוסף סופר שליט"א **שְׁחָר סִינִי** בחלוף אותיות א"ט ב"ח יוצא **נְצָע מְשָׁה**, כמו בראמ"ע מפאנו (מעיין גנים ח"ג) **חָר סִינִי וּמְשָׁה מְזֻזָּמְנִים** זה זה כמשל חכמים לבזיל עם האבן השואבת. וambilar לדברינו שכן החלוף הוא בא"ט ב"ח לרמז שהדברים קרובים יותר זה זהה, ולא שתי קצויות רוחקות כמו א"ת ב"ש.

ונביא עוד דוגמאות של חלופי א"ט ב"ח ששמעתית מהנ"ל, **שכ"ע** המסביר את ספירת המלכות בא"ט ב"ח ריח"ל המסביר את ספירת המלכות.

מְשֻׁקָּה בחלוף א"ט ב"ח יוצא נסתר, לרמז שהמשקה מגלה את הנסתרות.
תֹּרֶרֶה בחלוף א"ט ב"ח יוצא שקדן.

נענו עב"ט ב"ח אותיות ההַלְל ולבן מינענעים בהלל.

ת"ג צדק"ה בא"ט ב"ח תיקפו ה' היינו תקון השכינה.

שניגי הדרס בחלוף א"ט ב"ח יוצא ג"ר מצערה, כי שנייהם בנגד זכור ושמור כדיוע. **שכינה** בחלוף א"ט ב"ח יוצא נצער פ"ה.

אש קטרת בא"ט ב"ח יוצא שוב אותיות אש קטרת, כי הקטרת פועלת בלבד בתוך הקלפות, ואין לה בסמוך לה עוד בchip דומה שעוזרת לה פביכול. לכן החליף חזר לאותו מקום.

יונז בא"ט ב"ח צד"ה בגימטריא חנוכיה, כי יונז יווני וצדים מהקדשה, והחנוכיה מצילה מהם.

הר'ת של עז חיים עז דעת בא"ט ב"ח לו"ב. כיון שלולב דומה לשדרה שעולה מהיסוד עד הדעת, שכן הוא מסמל את עז החיים ועוז הדעת. פמוגא בלק"ת להאריז"ל (פ' בראשית ע' טו) **ש"ען חמימים** הוא בבחינת דעת דקדשה שאין שם רע כלל, ו**ען דעת טוב נרע** הוא דעת שלמתה יותר.

מצינו בזהר לגביו האור הגנוו (ה年由 השמות רסה). ישב ר' ברקיה ודרש עליה במחשבה לברא אויר גדול להאר, ונברא אויר גדול שאין כל ברייה יכולה לשלט בו, צפה הקדוש ברוך הוא שאינם יכולים לסבלו לzech
שביעי ושם להם במקומו, ומהשאך גנוו לאזכרים לעתיד לבוא. רואים שהאור הגנוו שיק לשמיini, שמועל
השביעי. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שגנוו"ז באח"ס בט"ע שמיינ". [שיטת החלוף באוטיות אי"ק
בכ"ר ואח"ס בט"ע יש בה כמה שיטות וסדרנו לפיה 'שער הכוונות' להאריז' (תפילת השחר ג) כשתרצה להוציאו
ולחכליפו בא"ק בכ"ר לעולם צרייך שפקח אותן היה שאפתה רוזחה ותחליפנה באות שאחריה
היותר סמוכה בגון א' דאי"ק תחליפנה באות י' ואות י' תחליפנה באות ק', ואם היא אות אחרונה
בגון ק', אות ק' תוחזר לאות הראשונה ותחליפנה באות א'. ועל דרך זה בשאר האלף ביתות שם
הג' **אותיות אח"ס בט"ע וכיווץ**].

פרק ד. על מושגות חלוף אוטיות לפני ואחרי.

אותיות לפניהם נקראות אותיות **פעועל**, בבחינת השרש והאב של האותיות שאחריו. מאידך אותיות **אחרי** הן ההמשך של האותיות בבחינת הבנים שלהם והשפעתן להלאה. חלופים אלו נקראים ב**חצ'ל** חלוף א"ב ג"ד. ישנו שלוש שיטות בחלוּף האותיות לפניהם: שיטת **האריז'ל** הידועה בשם **אליהו**"ם שמתחלף לאכט"ם, **האריז'ל** מלמד שאות א' נשארת א', מאידך ס' סופית מתחלפת למ' רגילה, וחווארת להיות ס' סופית משום שהוא בסוף מלה. שיטת 'פונם ר'א' שהייתה אחד ה'**ראשונים**' (פרשת בראשית) ששם אליהם מתחלף ל**תכבד'ל**, פ'ינו שא' מתחלפת בת' ואותיות כמנפ'ן מתחלפות כמו הריגילות ללא שניוי, כגון הם סתוימה מתחלפת בל'. ושיטת ה'**בן איש חי**' בספר

בניהו' (פרשיות בראשית וארא) שלפני א' אין שום אותן, הינו נשאר ריק, ואותיות כמנפ"ץ באות אחריה ת', על כן לפני ר' סופית תהיה ר' סופית וכו' הלאה.

ונביא דגימות ששמעתה מקרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א האותיות אחריה דכך"ג הן מלכ"ה, לרמז שההקלכה משתלשלת מהסוד שהוא בבחינת דין.

האותיות לפני ג' ר השב"ת הן מקורה א"ש לפי הסדר. לרמז ששורש מצות נר שבת הוא מקור האש של עמוד האש שהייתה במדבר, כמו בגדרא (שבת כג) שניר שבת הוא בבחינת עמוד האש. ר' יוסף אמר לאשתו להזכיר את הנר מוקדם מביעוד יום, בשם שעמוד האש היה בא לישראל במדבר מביעוד יום.

האותיות לפני חמ"ז זר"ש, הן אותיות ג' ר דול"ק, לרמז שהם בבחינת נר דקלפה כמו באה בספר מבוא לחכמת הקבלה' (ח"א ט"ד פ"א), שהמן זרש בגימטריא אש אש, האש הוא זוג דקלפה.

האותיות לפני רב"י הן קטרא, לרמז על דברי זהמר בחד קטירה איתקטרנא, וכןן האותיות לפני, הינו מעל אותיות רב"י שדרכו הוא מתקטר בחד קטירה.

האותיות אחרי יח"י הן פ"ב ט', כי רב"י נולד מיחאי והוא נרמז באותיות אוחרי, ורב"י היה הפוכב בבחינת חץ מקשת, שנולד מהט' שמסמל את היסוד שיזה חצים - כוכבים. כמו ברש"י (במדבר כד, יז) "Ճך פוכב" לשון "Ճך קשטו", שהפוכב עוגר בחוץ.

האותיות לפני הר' של שבע המזלות שצ"ם חנכל', הינו האותיות שמעיליהן, הן יפ"ר למ"ץ, לרמז שישנה הנהגה עליונה של יפזר לפך שהיא מעלה המזלות.ומי שמאזר צדקה לפך בעולם הזה, מתקשר עם מדרגה זו. לכן צדקה מצילה מפומות ומכל רע, כי היא עולה מעלה המזל שבו נגזר המפות או שאר גזרות רעות.

האותיות לפני גיגים הן טבילה. לרמז שלפני הטבילה אנחנו בבחינת גיגים. כי הטעמה שהטבילה מוריידה היא באותה בבחינה שהיא מוריידה מהגוי שמתגיר.

האותיות לפני ואחרי ר' ז' הן שחוו"ק, לרמז שהלי הר' על ידי הפשיח יעורר את השחוק. וכן שחוק בגימטריא ב' פעמים ר'. ובגימטריא אור אין סוף.

האותיות אחרי מלכ"ה, הן ממו"ן נז"ל. כי סעודת מלאה מלכה ממשיכה את השפע של שבת לששת ימי החול, ובגיאה את שפע הממון שהוא בסוד מזל הנזול. לכן אומרים בסעודה זו סימן טוב ומזל טוב יהא לנו וכל ישראל. ומקשים על פרנסת.

האותיות לפני מז"ק, הן צ"ל ט"ו. לרמז שהאל של יום ט"ו תשרי בסופה נמצא לפני המזיק, וממתיקו בשרכיו. וכןן האותיות לפני ואחרי לו"ב; כהכ"א, מזמ"ג, בא"ת ב"ש הן עצ"ר לילית.

האותיות לפני שח"ד הן גנ"ר, והאותיות אחריה שח"ד תפ"ה. לרמז שהשחח מטה את גזיר הדין, וגורם לחתק את דין בצוורה לא בכונה.

האותיות אחרי מיל"ה הן מוכ"ן, לרמז שאחרי ברית מילה מוכן האדם למד תורה.

האותיות אחרי מל"ח קרב"ז, הן מג"ש סט"ז, לרמז שאrik להקריב מלח עם כל קרבנו, כי מלח מסמל את שער הגבורות, וכך ארנו במאמר 'מעלת הגבורות', לכן יש לוlich לסליק את השטן מבית המקדש.

האותיות לפניהם כפור ה'יום קייט'ל, הبعد של יום כפור שבו אנו נדים למלכים.
מובא בספר 'מחמד ארכ' שהאותיות אחרי אברה'ם, הן אותיות בגו'ן, שבזכות אברהם המשיכו בינוי להוציא את הניצוצות מגשן והולידו את כל ישראל במצרים.

האותיות מעל אותיות גש'ם, הינו לפניו רלב', הם הגימטריא של ד' מלוי שמות הויה ע"ב ס"ג מה' ב'ז, לרמז שהגשים משלשל ממשם הויה. וכן אותיות לק'ח מסמל את התורה כמו שבתוב (משל ז, ב) כי לך טוב נתתי לך תורה אל תעוזבו קדומות לאותיות מט'ר. ומטר מסמל את התורה שיורצת מלמעלה למטה, בכתבוב (דברים לב, ב) יערף כפטור לך". וכן האותיות אחרי מט'ר הם שי'ן, פון שהאות שי'ן מורייה את השפע מהקדשה לקלפה, ומסמלת את ירידת השפע למטה עד עמקי הקלות, שכן היא ההמשך של המטר שנזכר באותיות שאחרי מט'ר.

אי'ן ע"ד בחלוフ אח"ס בט"ע מתחפ"ש כ"ב, לרמז שאם רוצים לננות איך אין עוד מלבדו תחפוש בכ"ב אותיות, ותראה איך ה' מסתתר בכל דבר בעולם דרך האותיות. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שהאותיות אחרי אי'ן ע"ד הם פס"ף זה"ב לרמז שגם בסוף זהב אין עוד מלבדו, ושאדם לא יחשב חילתה שכחיו ועצם ידי עשה לו את החיל של הפמון, אלא הכל נמשך מהאין עוד מלבדו, ולכן זה באותיות אחרי.

סדר חילוף את ב"ש [שבת קד.]	סדר חילוף א"ט ב"ח [סוכה נב:]	סדר חילוף אל ב"מ [שבת קד.]	סדר חילוף א"ק ב"ר [זהר חדש פרשת אהרי]	סדר חילוף א"ס בט"ע [שבת קד.]
את	ט	אל	ק	א"ס
ב"ש	ב"ח	ב"מ	ב"ר	בט"ע
ג"ר	ג"ז	ג"נ	ג"ש	ג"
ד"ק	ד"ו	ד"ס	דמ"ת	דכ"ע
ה"צ	ה"ג	ה"ע	הנ"ז	הלק
ו"פ	ס"ט	ר'	וס"ם	ו"ר
ז"ע	ע"ל	ז'	זע"ן	זנש"ת
ח"ס	פ"ך	ח"ק	חפ"ף	
ט"נ	צ"י	ט"ר	טצ"ץ	
י"מ	ק"ת	י"ש		
כ"ל	ר"ש	כ"ת		

אות א"ת ב"ש	א"ת ב"ח	א"ט ב"ח [רש"י סוכה] חננאלי סוכחה נב:[]	א"ט ב"ח [רבנו] חננאלי סוכחה נב:]	א"ל ב"מ	א"ק ב"ר	א"ס ב"ע
א	ת	ט	ט	ל	י	ח
ב	ש	ח	ח	מ	כ	ט
ג	ר	ז	ז	נ	ל	י
ד	ק	ו	ו	ס	מ	כ
ה	צ	נ	נ	ע	נ	ל
ו	פ	ד	ד	פ	מ	מ
ז	ע	ג	ג	צ	פ	נ
ח	ס	ב	ב	ק	פ	ט
ט	ט	א	א	ר	צ	י
י	מ	צ	צ	ק	ק	פ
כ	ל	פ	פ	ת	ר	צ
ל	כ	ע	ע	א	ש	ק
מ	י	ס	ס	ב	ת	ר
נ	ט	ה	ה	ר	ת	ש
ס	ח	מ	מ	ד	ם	א
ע	ז	ל	ל	ה	ו	ב
פ	ו	כ	כ	ו	ר	ג
צ	ה	י	י	ז	צ	ד
ק	ד	ת	ת	ח	א	ה
ר	ג	ש	ש	ר	ב	ו
ש	ב	ר	ר	ו	ג	ת
ת	א	ק	ק	כ	ד	ז
ר				מ		
ס				ר		
ו				ג		
נ				ט		

אות	אותיות אחרי [שיטה א]	אותיות אחרי [שיטה ב]	אותיות לפני האריז"ל הידע משם אקדמי"ם]	אותיות לפני פונח רזה פרשת בראשית	אותיות לפני [שיטת ה'בנ' איש חי' בספר בניהו פרשת בראשית ופרשת וארא]
א		ב		ת	[אין כלום]
ב		ג		א	א
ג		ד		ב	ב
ד		ה		ג	ג
ה		ו		ד	ד
ו		ז		ה	ה
ז		ח		ו	ו
ח		ט		ז	ז
ט		ט		ח	ח
י		י		ח	ח
כ		כ		ט	ט
ל		מ		י	י
מ		נ		כ	כ
נ		ס		ל	ל
ס		ס		כ	כ
ע		ע		ל	ל
פ		צ		ל	ל
צ		ק		מ	מ
ק		ק		מ	מ
ר		ש		נ	נ
ש		ת		נ	נ
ת	א רבתיה שמספרה 1000	ר	ש	ס	ס
ר		ם		ע	ע
ם		ו		פ	פ
ו		ר		צ	צ
ר		ר		ק	ק

פרק ה. על מושמעות מלאי אותיות.

מצינו בוגרואה (חגינה יג.) מן הארץ ועד לרקע מלך ת"ק שנה, ובין בין כל רקייע ורקע. ובתוספות שם (יב. דה מסוף) מבאר, מלך ת"ק שנה שנאמר שדי שאמר די שלא להרחב יותר, בשדי יש ג' אותיות שי"ן דל"ת י"ד, קח י"ו ל"ת ו"ד הנעלם מן שדי ויעלה ת"ק. ונראה לבאר דברי התוספות שעבי הרקייע הוא מלך ת"ק שנה, מספר המלווי של השם שדי, דשם שדי מסמל גבורה שאומר די ועוצר את התופעות העולם. ומהה עד כמה הוא נתן לעולם להחפת, מרמות באותיות המלווי של שדי שעולה ת"ק, שעדי במספר זה הוא נתן לעולם להחפת, ולאחר זה אמר די. דמובא באוצרות חיים להאריז"ל (שער רפח) ניצוץ פ"א) שמליות האותיות מסמל את התופעותן ויציאת אורותיהן לחוץ. וכן מלוי אותיות שם שדי מסמל את התופעותם של שם שדי ויציאת אורותיו לחוץ, עד לאן החפת, ועוד למליות זה אמר הקדוש ברוך הוא לעולמו די. וכן מובא בהאריז"ל שם שהמליה מלאי היא בגימטריא אללים, דשם אללים מסמל את מדת הגבורה שעוצרת את התופעות האותיות, ואומרת להם עד מיין להחפת. ונראה להוסיף לזה גם במספר של פאה שפירושה קאה וסוף, פידוע מצויות פאה בשדה ובראש וזקן. וכן האמח ממנה מיארים את האבע האדם שמיטל גבורה, נקרא פואה, מלשון פאה שהיא בגימטריא אללים. ומובא ברכמ"ט (פה"מ שבת ט, ה) פואה, הם שרשוי עשב אדומים צובעים בהם אדם. ונראה גם בענין הרפואה שבאה ממדת הגבורה. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שמליות מרמז על שבט לוי במסמל את מדת הגבורה.

וכן מובא בשער מאמרי רשבי להאריז"ל (עי' ריא) בכל עולם ועולם יש בו בחינת היסוד הנקרא שדי, אשר הוא נותן קצבה לכל העולמות. ומובא בשער הקדמות להאריז"ל (עי' רנד) אותיות המלווי הן בסוד נקבה. וכן ת"ק בגימטריא מלכות עם האותיות. מלכות מסמלת את בחינת הנקבה והמלוי בכל עולם שמקבילים את השפע, והמלכות היא סיום ההשפעה. וכן ת"ק בגימטריא רם"ח רנ"ב שמחברת את רם"ח של הזכור לרנ"ב של הנקבה.

וכן מצינו בזוהר כדש (שה"ש צא): שהאות עצמה היא בחינת שבט שהיה ראש דגל במרקבר, ומליות אותן הוא בחינת השבטים שחוזנים וסמכונים לראש הדגל להשלימו.

מלוי אותיות

למ"ד – למ"ד	אל"ף – אל"ף
מ"ם	בי"ת – ב"ת
נו"ן	גימ"ל – גמ"ל
סמ"ך	דל"ת – דלי"ת
ע"י – עי"ן	ה"י – ה"א – ה"ה
פ"י – פ"א – פ"ה	ו"ו – ווא"ו – וו
צד"י – צדי"ק	ז"י – זי"ן
קו"ף	ח"ת – ח"ת
ר"ש – ר"ש	ט"ת – ט"ת
שי"ן – ש"ן	ו"ד
ת"ו – תא"ו – ת"ו	כ"ף

גימטריות של נקוד על פי תקוני זהר דף ז.

קמצ	= 16
פתח	= 6
סגול	= 30
צירי	= 20
שוא	= 20
קובוץ	= 30
חריק	= 10
חטף סגול	= 50
חטף פתח	= 26
חטף קמצ	= 36
שורוק	= 10
חולם	= 10

פרק ו. על מושמעות הגימטריה.

מובא בספר 'דגל מינה אפרים' (חוקת) "על כן יאמרו המשלים באו חשבון". דהגה לפעמים כתוב בפוניות איזה סוד גימטריה, וקשהינו עליה התחבה להمسפר והוא איזי כתיב עם הפולל, ולפעמים עם האותיות, וצריך להבין זה, אך לפיה עניות דעתך נראה שהוא על דרך שאומרים مثل, ולמה הוא כי האומר הוא מבין שאין אפשר להם שיבינו אותו הדבר אך, כי אם שיבין להם בדבר שרגילים בו ומתוכו יעדמו על הדבר וכיינס בלבם. הנה הוא הדבר הזה שבאמת האר"י זל וכן כל האזכירים שבדור הפטחים פותח בתורה הקדושה להבין איזה דבר ואומרים גימטריא על זה הם הבינו ברווח קדשים שרש הדבר והוא שיש באותו הדבר סוד והוא, אך להלכיש הדבר לפניו השומעים צരיך שיאמר בענין גימטריא, אך אמר תמיד לפי מה שהוא עליה או עם התבאות ומונחות כדי להלכיש הדברים שיויכלו להבין שמרמז בו סוד זה, וזה יש לומר שמרמז בפסקוק כי "כן" הוא מספר ס"ד, והוא שאמר "על כן" הינו על איזה סוד כשרוצים אנשי שם לנו, "יאמרו המשלים" הינו אותם הדורשים התורה בבחינת مثل, "באו חשבון" רצה לומר שمبرאים אותו אל חשבון וגימטריא כדי להביןם. ורואים שגימטריא היא בבחינתمثل שמריד את האור לדרך נמקה יותר כדי שנוכל להבין. ונראה לבאר דבריו שהרי כל דבר הקים בעולם יש לו שרש ונשמה בעולמות העליונים. השרש של דבר מעלה הוא מאותיות התורה, כאמור חז"ל אסתפל באורייתא וברא עלם. האותיות הן אור אין סוף שאין בו הגבלה, אמן כשותיות התורה נאצלות לנבראים גשמיים הן נהפקות למספרים, נראה לעולם הגשמי שיש בו הגבלות ומספרים. [מספר מסויל גבול, שהדבר מגיע עד למספר מסוים ולא יותר]. וכשהנו רואים שני דברים שהשתלשל בהם אותו מספר - גימטריא, זה אומר שחייב להיות קשור ביניהם, והמספר הוא בבחינת مثل להבין את הנמשל שהוא עולם האותיות שמעליו. יוצא לדברינו שמדובר היוזאים מחלופי אותיות ומלווי אותיות, גביהם

בהרבה, מرمזים היוצאים מגימטריה ושאר המילים שבמספר. כי הם מראים את הרמז בקומת האותיות עצמה בשרש, עוד לפניו שירדה לקומת המספרים.

קומת המספרים משתיכת על פי תורת הסוד לספרת המלכות שהיא המתונה מל' הספירות, הינו כאשר התורה משתיכת למלה מלכות הוא משתיכת גם למספרים. וכי שמו בא בשם הרה"ג ר' יצחק גנוברג שליט"א שהמלכה ספירה היא בלשון נקבה כי ספירת המלכות היא בחינת נקבה, וכן כל הספרות אחת שתים שלש וכו' נאמרו בלשון נקבה. וכן הפסוק שמרמז על חשבון הגימטריות (שיר השירים ז, ח) "עיניך ברכות בחשבון" נאמר על ספירת המלכות בלשון נקבה.

באשר רואים שני דברים שהשתיכת בהם אותו מספר - גימטריא, זה אומר שחייב להיות קשור ביניהם. אף שלא תמיד אנחנו מבינים את הקשר, ופעמים הם גראים בדבר והפוכו, יתנו קשור בבחינת זה לעממת זה, הינו שאחד הוא בקדשה, והשני הוא המקביל שלו בטמאה.

אמנם רבים המקרים שראו מידי קשור בין שני מספרים כמו לדוגמא **תמר ושם שעולים כל אחד למספר 640**, וננו להסביר בקלות את הקשר ביניהם; כי הצדיק שמאיר את העולם נמשל לתמר, ונמשל לשם.

ובן מובא בשם הגרא"א (יקול התורה) **כל הרמזים כלולים במספרים לפי סוד** "המוחזיא במספר צבאים לכלם בשם יקראה" הינו שבל נברא מהגברים יש לו מספר יסודי בפני עצמו, והיעוד של כל אחד מהם לפי שמו ומספרו היסודי גורם בתורה בסוד מעשה וחשבונו הינו בחשבונא שבאותיות התורה בגימטריות ונוטריקון. וכאמרים: "לכו חז מפעלות ה' אשר שם שמות הארץ" אל תיקרי שמות אלא שמות. פרפראות לחכמה הם הכלים המקבילים את הטעלות העליונות מעולם האצילות במלאין ומלאין דמלויין עד אין סוף, וכל יצירה וכל אדם לפי תפוקדיו הכללים והפרטיהם מرمזין במסוד כל אחד, ומרמז בתורה במספר גימטריות. והכל כי כל מה שחייב הווה והוא עד עולם הכל כלול בתורה מבראשית עד לעיני כל ישראל, ולא הכללים בלבד אלא אפלו פרטיו של כל מין ומין ושל כל אדם בפרט, וכל מה שארע לו מיום הילדו עד סופו וכל גלגוליו וכל פרטיו ופרטיו וכל מין בהמה וחייה וכל בעלי חי شبילים וכל עשב וצומח ודומם וכל פרטיהם פרטיו וכן של כל מין בהמה וחייה וכל בעלי חי شبילים וכל עשב וצומח ודומם וכל פרטיהם פרטיהם בכל מין ומין ואישי המינים עד לעולם ומה שיארע להם ושרשם. בעקבות דמשיחא מתגבר הסטרא אחרא כלל, ביחוד לגבי פנימיות התורה ונגד גלי הסודות של חשיבותן הगימטריות הנוגעות לעקבות משיחך". אך בהגיע הקץ האחרון, קץ הימים, ייקים הנאמר "כל גיא נאמר" אשר חרפו עקבות משיחך". אך בהגיע הקץ האחרון על שליחותו הקדושה באתחלה דגאלה, וכל רמז היה גדול וקדוש בעיניו באורים ותמים על פי חז"ל "שם גרים", הינו השם גרים לכל אחד לדעת את שליחותו מן השמים. כלל גדול הוא ברמזי נוטריקון וגימטריות, כלל רמז המרמז להגרמז ארך להיות במלחה או בפיסקא המפרש בתנ"ך או בחז"ל בכתבה וכלהוניה, וכל גרמז הבני על פיסקא של חרבב מלים שאינו נמצא בצוותו בתנ"ך או בחז"ל אין לו שום ערך ברמזין קדישין.

מְצִינּוֹ בָּגֶמֶרְא (סנהדרין צח) שַׁהְמֵשִׁיחַ יוֹשֵׁב בְּשֻׁעֲרֵי הָעִיר רֹומי וְשָׁם הוּא סּוּבֵל לְכִפֵּר עֲוֹנוֹתָיוּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. גַּרְאָה דְּלַכְן הוּא יוֹשֵׁב בְּשֻׁעֲרֵי הָעִיר דְּשֻׁעֲרֵי הָעִיר הַגְּשֵׁמי מְסֻפֵּל אֶת שַׁעַר הָעִיר הַרוֹתְנִי לְמַעַלָּה. וְכַשְׁמֵן שְׁדַרְךָ שַׁעַר הָעִיר הַגְּשֵׁמי נְכַנֵּס כָּל הַשְּׁפָעָ הַגְּשֵׁמי הַבָּא לְעֵיר, כַּאֲזֶה בְּשֻׁעֲרֵי הָעִיר הַרוֹתְנִי, וּבָמָקוֹם זֶה נִמְצָאים הַמְּקֻטְרָגִים שָׁמוֹנָعִים מַהְשָׁפָעָ לְהַכְנֵס לְעֵיר, לְכָن בָּמָקוֹם זֶה סּוּבֵל הַמְּשִׁיחַ. דִּיסּוּרִים אֶלָּו מְסֻלְקִים אֶת הַמְּקֻטְרָגִים וַהֲשָׁפָעָ מַמְשִׁיךְ לִזְרָם לְעֵיר. וְכָن בָּאָרְנוּ בָּמָאָר 'חִשְׁמֵל אָוֹת' שַׁעַר הַמֶּלֶךְ הוּא בְּבִחִינָת עַטְרָה שְׁבִּיסּוֹד שֶׁשָּׁם עֹזֶב הַשְּׁפָעָ מַהְדָרְךָ הַמְּסֻמְלָת אֶת הַיְסָוד לְעֵיר הַמְּסֻמְלָת אֶת הַמְּלָכוֹת. מְצִינּוֹ בָּמְשָׁנָה (זְבִּחִים נֶגֶן) חַפְטָאת הַכְּבָור וַהֲיִיחֵד. אֶלָּו הָן מִטְאָת הַכְּבָור. שְׁעִירִי רְאֵשִׁי חֲדָשִׁים וְשָׁלָמִים מְזֻמְנִים בְּאָפָון וַקְבּוּל דְּמָן בְּכָלִי שִׁירָת בְּאָפָון וְדְמָן טְעוֹן אַרְבָּעָ מִתְנָנוֹת עַל אַרְבָּעָ קְרָנוֹת. פִּיכְזָד. עַלְהָ בְּפֶבֶשׂ וְפָנָה לְסּוּגָב וּבָא לוּ לְקָרְנוּ דָּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית אַפְוָגִית. אַפְוָגִית מִעָרְבִּית. מִעָרְבִּית דָּרוֹמִית. שְׁיִירִי הַדָּם הַיְהָ שׁוֹפֵךְ עַל יְסָוד דָּרוֹמִי. וּבָאָרְנוּ הַרְהָגָג ר' מ. פ. שְׁלִיטָא שְׁלַכְנוּ שְׁיִירִי הַדָּם הַיְהָ שׁוֹפֵךְ עַל יְסָוד דָּרוֹמִי. לְרִמּוֹן שָׁאַת שְׁיִירִי הַדִּינִים הַנְּרָמִיזִים בְּדָם, שׁוֹפְכִים עַל הַמְּשִׁיחַ שַׁיְוָשֵׁב בְּשֻׁעְרֵי רֹומי, וּסּוּבֵל יְסּוּרִים שֶׁל פְּצִיעִים וְדָם לְכִפֵּר עֲוֹנוֹתָיוּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי יְסָוד הָיא בְּבִחִינָת שַׁעַר כְּדָלְעֵיל. וְכוּ הַמְּקֻטְרָג בָּגִימְטְּרִיא 357, וְשָׁטָן בָּגִימְטְּרִיא 359, וְהַמְּסָפֵר שְׁמַפְרִיד בֵּינוּם וּמוֹעֵן מַהְשָׁעָן לְקָטָרָג, הוּא מִשְׁיָּח בָּגִימְטְּרִיא 358. וְהַוסִּיף הַרְמָ"ז שְׁלִיטָא שְׁהַפְּתּוֹב (ישעיה ח, י) "עָצֹו עַצָּה וְתַפְּרֹר דְּבָרָו דְּבָר וְלֹא יָכוֹם כִּי עָפָנוּ אֶל". ר' תְּדָרְךָ וְס"ת רֹמָ"א, לְרִמּוֹן שְׁבִּזְכּוֹת דָּרְךָ שַׁיְוָשֵׁב בְּרְאֵשִׁי הַתְּבוּות, בְּבִחִינָת שַׁעַר הָעִיר, ה' מִפְרָא אֶת עַצְתָּה רֹמָ"א שַׁיְוָשִׁבִים בְּסֻוּפִי הַתְּבוּות. כְּמוֹבוֹא בְּסִפְר 'הַלְּקוּטִים' לְהַאֲרִיזָל (בראשית כט) שְׁרָאֵשִׁי תְּבוּות הָם בְּבִחִינָת חֲסִידִים, וּסְוּפִי תְּבוּות הָם בְּבִחִינָת גִּבְוּרוֹת, וְחֲסִידִים שֶׁל דָוד הַמֶּלֶךְ מִמְתִיקִים אֶת הַגִּבּוֹרוֹת שֶׁל רֹומי. [ולפי זה יוצא שְׁמִימְצָאים בָּאוֹת שְׁנִיה וּשְׁלִישִׁית בָּאָמֵץ הַתְּבָה יְהִי בְּחִינָת קוֹ האָמֵץ שֶׁל הַתְּבָה שְׁהָאָגָבָה מְכֻלָּם וּמְבָרֵחָ מְהַקְצָה לְקַצָּה, הַיְיָנוּ מְהַכְתָּר עַד הַמְּלָכוֹת וְהַיְיָן שְׁנָקְרָא אָמָת וּכְוֹ].

פרק ז. על מושגיות הוספת כולה בגימטריא.

מִוּבָא בָּרְגָּנוּ בְּחִיִּי (במדבר ג, כ) "אָמָר לְהָם". אָמָר מְלָא, שַׁהְוָא רַמְ"ח עַם הַמֶּלֶה, כִּי הַבְּרָכָה נְגַלְעָת בְּרַמְ"ח אִיבָּרִים שְׁבָאָדָם, וְחִסְרָוָן הָאָחָד הוּא אַבָּר הַלְּבָב שְׁמַמְנוֹ יְשַׁתְּרָגָו כָּל שָׁאַר הָאִבָּרִים וְכָלָן תְּלִילִים בָּזָו, וְמָה שְׁנָסְטָר מִן הַמְּסָפֵר פִּי הוּא בְּגַגְד הַשְּׁכִינָה הַשּׂוֹרָה עַל פִּי הַפָּהָן וְנִסְתָּרָת שֶׁשְׁהָיָה לְבַהֲשִׁים שְׁמַמְנוֹ יְתַבְּרָכוּ הָעָלִילִים וּמְתַחְתּוֹנִים.

וְכָנּוּ מוֹבָא בָּדָרְךָ (שורטט ט, ה) מִנְהָג הַלְּשׁוֹן הוּא בָּמְקוּמוֹת שְׁלָא יְפָחוֹת חַשְׁבָוֹן הַפּוֹלֵל בְּעַבּוֹר אָחָד, כְּמוֹ "כָּל הַגְּנַפְשׁ הַבָּא לְיַעַלְבָ מִצְרִים הַשְׁבָעִים", "אַרְבָּעִים יְכָנוּ".

וְכָנּוּ מוֹבָא בְּבָעֵל הַטּוֹרִים שִׁיעַקְבָּר אָמָר "אָפָרִים וּמִנְשָׁה כְּרָאָוְבָן וּשְׁמָעוֹן יְהִי לְיַי" כִּיּוֹן שְׁאָפָרִים מִנְשָׁה בָּגִימְטְּרִיא כְּרָאָוְבָן שְׁמָעוֹן, וּבְסִפְר 'בְּנֵי יְשַׁשְׁכָר' לוֹמְד מְכָאָן שְׁאָפָרְשָׁר לְהַוְסִיף כָּל, כִּי מִנְשָׁה אָפָרִים הַמְּסָפֵר אָחָד יוּתָר. וּנְגַדֵּה לְבָאָר עַל פִּי מָה שְׁמַנוּבָא מִהְרָה"ג ר' מָשָׁה צְוִירָאָל שְׁלִיטָא שְׁפּוֹלֵל בָּגִימְטְּרִיא שֶׁם אָלָהִים, פָּמוֹבָא מִהְרָיָ"א חַבָּר זַצְ"ל (פתחי שערים מ"ד ומ"ז פ"ז) שְׁפּוֹלֵל מְסֻפֵּל אֶת שְׁרַשְׁת הַמֶּלֶה. וּוֹצֵא לְפִי זֶה כְּרָאָוְבָן שְׁמָעוֹן הַמְּסָפֵר

בגימטריא מנשה אפרים עם הפולל. כי בפולל שהוא השרש, היו מנשה ואפרים צריכים להיות כמו ראובן ושם עון ולהולך מיעקב.

בתיקון שעשה משה לחטא העגל כתוב (שמות לב, כ) "זִקְחْ אֶת הָעֲגָל אֲשֶׁר עָשָׂו וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּתְחַנֵּן עַד אֲשֶׁר דָק". עגל בגימטריא "דק" עם הפולל, כי פולל מסמל את טרש המלה ומה שבסה לתקן את העגל על ידי החזרתו לשומו בקדשה.

שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שסיגור בגימטריא אחד יותר מקטגור. נראה לבאר שיש כאן רמז שקטגור עם הפולל בגימטריא סיגור, כי פולל מסמל את השרש של הקטגור שהוא גם מהחסד של הסיגור, כפי שבארנו במאמרי 'מעלת הגבורות' טרש הגבורות מהחסדים. וכן גיהנום עם הפולל בגימטריא מדינה. לרמז שרש הגיהנום שגרמו בפולל הוא במדת הדין. וכמו שאמרם בתפלה מדינה של גיהנם.

מובא בשער הפוניות, להאריז"ל (סוכות ח"ב ע' רצ), וכן נפסק ב'משנה ברורה' (תרנוב סק"ד), שיש הדור ועדיפות לבך ולנענע את הלולב בתוכה דזוקא. דספה היא המקיף, ולולב הוא הפנימי, ולכן יש לנו לעננע את הלולב בספה כדי להתקשר עם המקיף יחד עם הפנימי, וכן צ'נעוניים שיש בכל יום עם הפולל המסמל את השרש עליה צ'א ממין סוכ"ה, כי הסופה היא הפולל של הלולב, היינו המקיף המסמל את השרש. וכן סך כל הנעוניים בששה ימים 540 עם הפולל בגימטריא ישראל. במובא במדרש (ילקוט אמרור תרנא) **לפי שישראל ושרי אמות הרים נכensis לדין לפני הקדוש ברוך הוא, וממה שישראל יוצאי מלפני הקדוש ברוך הוא ולolibו בידיהם, אנו יודיעו דישראל איןנו נצחוייא.**

מצינו בזהר (אחרי מות עג) **התורה נקראת ברית, וחקב"ה נקרא ברית, וזה ח罗斯 מקודש נקרא ברית,** ועל כן הפל נקשר זה בזה, ולא נבדל זה מן זה. ומובא מהרה"ג ר' אליהו שטרן זצ"ל שבני ישראל עם האותיות בגימטריא תורה, ונראה לבאר מדוע צריך להוסיף את האותיות שהן הפוללים, כי פולל מסמל את השרש. והשרש של בני ישראל הוא בתורה שמחברת אותם לכב"ה.

כתוב (בראשית כד, מב) "וְאֵבָא הַיּוֹם אֶל הַעַזִּים וְגֹו". **אליעזר בלי אותן שעשו בגימטריא אברם, וכשהליעזר עשה את השליך חתונה ביותר לאברהם, להביא שדוק לייצחק, הוא הגיע לדרגת שמו בלי אותן עי"ז, להיות כמספר אברם שלו כמותו ממש. וכן אליעזר עם האותיות בגימטריא עבד אברם, לנו הוא אמר באותו יום (בראשית כד, לד) "וַיֹּאמֶר עָבֵד אֶבְרָהָם אָנֹכִי", שזכה להיות עבד אברהם בעצמותו בבחינת "אנכי", וכן ציריך להוסיף לגימטריא את האותיות, שהן הפוללים שמסמלים את השרש ממש הוא ינק. (בביאור זה סייעני הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א).**

מצינו בgemara (ברכות לב:) אמר רבי אליעזר גדולה תענית יותר מזו הצדקה, זה בגופו וזה במוונו, ולכאורה קשה מדוע גדולה תענית שהיא בגופו, הצדקה שבמוונו, הרי לצדייקים ממוני חביב מוגנים. נראה לישב דבר על פי שבצדקה מוח במוון כל מה גופו ונפשו, מכל מקום בתענית זה ממש חלבו וدمו, וועלתה את כל גופו לה' ממש, על ידי התענית, מה שאין בו הצדקה שבל כל מה גופו מליבש הצדקה. וכן מצינו בgemara (שבת קמ:) שכדי לשבזמו על מאכלים בראים לגוף, אף שלכאורה יש כאן "בל תשחית" לממוון, **בל תשחית דגוף עדיף.** ורואים שהגוף חשוב יותר מהמוון. וכן תענית עם הפולל בגימטריא **עולם שנה נפש**, כי פולל מסמל את השרש, ויש כאן רמז שרש התענית מכל העולם שנה נפש, והיא יותר מממוון שיש בו נפש בלבד.

פרק ח. על מושגיות הפיכת מספרים חזקה לאותיות.

יש פעמים שורצים להראות את השפלהות המדרגות מהתורה לעולמות נוכחים יותר בעמקי הקליפות, באופן זה צריכים גם להשפט בرمז להודיע אותו מדרכה, פניו להפוך אותיות למספרים, ולהפוך שיב את המספרים לאותיות, לדוגמא א' שמספרה 1 תהפוך לאחד, ואת האחד נהפוך שוב למספר 13 או לרמז אחר שטמוני בו.

לדוגמה, מצות תפlein: התורה קוראת לתפלין בשפט אמות הרים, כמובא בוגרא (מנחות לד): "לטפת בין עיןיך טט בכתפי שתים, פט באפריקי שתים, ואנו קוראים לתפלין בשם תפlein שהוא לשון תרגום, לרמז שהשם תפlein ירד לעמקי הקליפות לבחינת תרגום. ושמעתி מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שה"ת של האותיות של הספר שם יה"ה עשר חמץ, שיש חמץ, מרמז באותיות שקדם לטפ"ת, החע"ש, וכן הוא נרמז באותיות שמאל האותיות טפ"ת בשרש שלו. וכיון שהאור יורד למקום גמור, לבו רמז הוא לבחינת האותיות של הספר שישק למדרגות התתונות.

פרק ט. הספר המסתתר.

מובא באיז"ל שהאות י' היא בחינת חכמה, והאות ה' היא בחינת בינה, והrangle הקטנה של האות ה' מסמלת את נקודת חכמה שנמצאת תמיד בתחום הבינה. ושמעתி מהרה"ג ר' שלמה שם שליט"א שהספר שמסתתר בין אותיות חכמ"ה, פניו בין ה' לכ', ובין ה' לם', ובין ה' לה', עולה ממש בינה שמחברת תמיד עם חכמה. והספר שמסתתר בין אותיות בינה על אותה דרך, עולה בבחכמ"ה. לרמז שספירת הבינה דומה לחכמה, בחכמה משומש שהחכמה מחברת אליה תמיד. וכן חכמה ובינה נמשלו לשמן ושםיני, וההבדל בין שמן לשמני, הוא שבשmini נוספו שתי אותיות י' מעבר לשמן, ורואים שהספר כ' נוסף לבינה יותר מהחכמה בכלל שיש בינה התפשטות. וכן האותיות שמסתתרות בין אותיות בינה הן בבחכמ"ה בתוספת כ'. והרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א באර שבחכמ"ה מרמז על כ"מ מהחכמה שטמוני בינה. וכן הספר שמסתתר בין אותיות ממו"ן הוא מספר 78 כמנין לח"ם לרמז שהשפעת הלחם מסתתרת בממו. ובתווך אותיות לח"ם מסתתר מספר 54 כמנין מט"ה, כמו שכתוב (תהלים קה, ט) "וַיִּקְרָא רֹעֵב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטְהָרָה". וכן הספר שמסתתר בתחום אותיות אח"ד הוא 11 המסמך אחדות ה'. וכן הספר שמסתתר בתחום אותיות גש"ם הוא 557 כמנין תקון עם הכלול. כמו בשער הפנומות' להאריז"ל (העמידה רmag) שטל מטר בגימטריא רפ"ח, [או חך] וכשפתחלים וטו טל ומטר לברכה, מכונים לביר רפ"ח, כי הגשם עווה את התיקונים גדולים ביותר. וכן הספר שמסתתר בתחום אותיות מט"ר הוא 222 כמנין יא"ר, כמו בוגרא (תענית ז): שהגשם נקרא אור.

פרק י. חמ"ש 'בינו שנות דור ודור'.

6000 פסוקים בתורה בנגד ששת אלפים שנה שהעולם קים.

[פרק זה נכתב בסיוון הרכ"ג ר' א. כליל שליט"א שהוציא לאור חומר 'בינו שנות דור ודור'. ובסיום הרכ"ג ר' אברהם מיזלעס שליט"א מונטראול שכתב מאמר בעניין זהה בספרו 'מטבע של אברהם'].

מובא בספר 'מעילה תורה' בשם הנ"א (שער מ"ט) **שיש** בתורה קרוב ל**6000** פסוקים **בנגד ששת אלפים שנה** שהעולם קים. כי העולם משתלשל מהתורה והוא חלק ממנה. כמובא בזוהר (תרומה קסא) **אסתכל באורייתא וברא עולם**. וכן מובא ב'ירוקה' (מעשה ורחק וילך עמוד מג) **מלמד שנ' שעיר בינה הכל נכל בתוכה תורה**, ולזה נראה לעניות דעתך לומר בדרכך אפשר דבאמת בתורה של מעלה יש ששה אלפים פסוקים במקנון **בנגד שנות עולם** [פסוק לשנה פסוק לשנה] אך משה רבינו עליו השלום נתנו רק מ"ט שערים דהינו **5880** פסוקים. [כשהחלה ששת אלפים לנו' חלקים מגיע לכל חלק ק"ב ולכך נחסר בתורה שלנו ק"ב פסוקים] אך יקשה לך שהררי לפני הגمرا [קידושין ל.] ישן **5888** פסוקים, וזהו בונת הפסוק לעניות דעתך דבר זה ישבו ח"ל, ומשה רבינו זכה ביום מותו לשער החמשים, וזהו בונת הפסוק "ויעל משה מערבות מוֹאָב" [מוֹאָב בגמatriא מ"ט], "אל הר נב"ו" כלומר נ' בו, שחשיג בשער ח'נ'.

הינו שיש בתורה בשימים **6000** פסוקים **בנגד 6000 שנים** שהעולם קים, פסוק **בagainst שנה**. ולמעשה חסרים 120 פסוקים שהם אחד חלק נ' **6000**, כי משה לא השיג את שער ח'נ' . ומה שנוספו עוד 8 פסוקים בסוף התורה, זה מטעם שמשה השיג בזמן מיתתו את שער ח'נ' **כשעליה על הר נב'ו, נ' בו, ואלו** ה-8 פסוקים מסמילים את ההשגה בזמן מיתת משה.

וכן שמעתי מהרכ"ג ר' א. כליל שליט"א שאומנם בגمرا (קידושין ל.) מובא **שיש 5888** פסוקים בתורה, ספר התורה שלנו מתחלה לפני המוסורה **בדלקמן ל5845** פסוקים, וחסרים לנו **43** פסוקים, ורצה לישב שאולי צריך לחלק את שירות האזינו לשנים, כי יש בה **43** פסוקים, ובמו' שוראים את צורת שירות האזינו שהיא נכתבת בספר תורה מחלוקת לשנים.

ונבהיר את יסודות מנין הפסוקים: מובא במסורת הש"ס (קידושין ל.) **שיש שתי מסורות בח"ל** במנין הפסוקים, או **5845**, או **5842**, ולמעשה אם נמנים את הפסוקים בחמשים שבידינו נגיע **ל5846**, והבאור בכל זה הוא: שבעשרה הדברות ישנים ג' מהלכים במנין הפסוקים; המנין בחמשים נותן י"ג פסוקים גם בפרשיות יתרו וגם בפרשיות ואחתנן, המנין של טעם תחתון בספר תורה נותן י"ב פסוקים בכלל אחד, והמנין של טעם עליון נותן ט' פסוקים בכלל אחד. ובנוסף ישנו הפסוק (בראשית לה, כב) "ויהי בשפטן ישראלי בארץ ההוא וילך ראויבן וישוב את בלהה פילגש אביו וישראל ויהיו בני יעקב שניים עשר", שבטעם תחתון הוא שני פסוקים ובטעם העליון הוא פסוק אחד. ולפי זה נבהיר את שתי השיטות במסורת הש"ס: השיטה **שמונת 5845** מונה לפי טעם תחתון שmagui **5845**, והשיטה של **5842** מונה את הדברות של יתרו לפי טעם תחתון, ואת הדברות של פרשות ואחתנן לפי טעם עליון, או ההפך, וכך היא מורייה ג' פסוקים. [בתוכנה הקנסנו את המנין לפי המסתרת של 5845, כי המנין של 5846 הוא ללא מסרת ולא ידוע מכוון. על כן אני ולא יהיה לך יהיו פסוק אחד, והפסוק של "ויהי בשפטן ישראלי"

מתחלק לשנים. בנוסף, תמיד אפשר ליחס את הפסוק "זיהי בשן ישראל" כמו טעם עליון, וכן כל תמיד להתייחס לפסק שלבנו במספר.]

ונביא כמה דוגמאות מตוך מאמר נרחב שכתבנו בענין, נתן לקבל את המאמר המלא בבקשתה למיל דלקמן.

הפסוק "וישמע יתרו וגוי" הוא הפסוק 2002 מ恰恰ת פסוקי התורה, ומרמז על אלףים שנות תורה.

הפסוק "וישע דגל מיתה בני יהודה" הוא הפסוק 4000 מ恰恰ת פסוקי התורה, ומרמז על אלףים שנות מושית.

הפסוק (בראשית לב, א) "ויעקב הלו לדרפו" הוא הפסוק 930 מ恰恰ת התורה, ובשנת 930 לבריאת העולם נפטר אדם הראשון, וכפי שמצוינו בגמרא (ב' מ' פד) שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון.

הפסוקים של גורת "ויצו פרעה לכל עם לאמר כל הבן היולד היארה תשליךו", וגורה העבודה פרה במצרים החל מהפסוק השני של חמש שמות, שהוא הפסוק 1536 מ恰恰ת התורה, מקובלים לשנים בהן בנה נח את התבה משלטת 1536 לבריאת העולם ואילך. ומובא בשער הפטונות 'להארץ' שבן ישראל במצרים היו בגלגול של דור המבול, ומהבל במצרים היה כפרה על מה שפגמו בגיגיהם הקודם בתקופה שלפני המבול.

הפסוקים של משה בתבה כשרה תינוק (שמות ב, ג) "ולא יכלת עוד האפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפט היאר וגוי", הם הפסוקים 1559 מ恰恰ת התורה, ופסוקים אלו מקובלים לתקופה של בנה בתה במשך מאה עשרים שנה. משנת 1536 לבריאת העולם ואילך. ומובא בספר הלקוטים 'להארץ' (בראשית ע' לח) נח הוא היסוד ומה הוא היסוד, ולזה נקראו **שניים בתבה**.

הפסוק המזכיר על לדת משה רבינו, (שמות ב, ב) "וთהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנוהו שלשה ירחים" הוא הפסוק 1558 מ恰恰ת התורה, ובשנת 1558 לבריאת העולם נולד שם בן נח, שהוא משה בಗיגו הראשון.

הפסוק (שמות ח, כ) "ונהאל לא האלת את עמך" הוא הפסוק 1656 מ恰恰ת התורה אם נחסב את הפסוק "ויהיו בני יעקב שנים עשר" מהמשך הפסוק הקודם כדועיל, ובשנת 1656 לבריאת העולם ארע המבול ומתו בו שרש ששים רבוע נשמות ישראל בגיגיהם הראשון חוץ ממה שהוא בגיגו הראשון. ומובא בשער הפטונות 'להארץ' (פסח דרוש א' ח' בערך). ולכן משה אומר לה' במצרים, שמבול הוא ביכול לא האיל את עם ישראל, ורק הוא בעצמו נצל בחיותו נח.

הפסוק (שמות יט, יט) "זיהי קול השופר הולך וחזק מאי משה ידבר והאללים יעננו בקול" הוא הפסוק 2047 מ恰恰ת התורה, ובשנת 2047 לבריאת העולם נتبשר אברם על לדת יצחק בשנה שאחריה. דמובא בפרק דברי אליעזר (ל) שבעשופר של האיל של יצחק תקע הקב"ה בהר סיני.

הפסוק (שמות יט, יט) "זהר סיני עשן פלו מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשו בעשן הכבשן ויחרד כל הארץ מאי" הוא הפסוק 2047 מ恰恰ת התורה לפי חשוב הפסוק "זיהיו בני יעקב שנים עשר" מהמשך הפסוק הקודם כדועיל. ובשנת 2047 לבריאת העולם נחרבה סדום, ושם כתוב (בראשית יט, כז) "וישם אברם בבקיר וגוי, וישקף על פני סdom וגוי" והגה עליה קיטר הארץ בקיטר הכבשן".

הפסוק (שמות כא, לא) "וְכִי יַפְתַּח אִישׁ בָּור אֹו כִּי יִכְרֹה אִישׁ בָּר וְלֹא יַכְשֹׁנוּ וְנַפְלֶל שְׁמָה שָׂוֶר אֹו חֲמוֹר", הוא הפסוק **ה2108**, ובשנת **2108** לבריאות העולם נולדו יעקב ויעשו שגנשלי לשור וחמור, פMOVIA בבעל הטורים' (בראשית לב, ז).

הפסוק (שמות כה, כ) "וְעַשֵּׂית שְׁלֹחֵן עַצִּי שְׁטִים אֲמֻתִים אֲרֻפּוּ וְאַפְתָּה רְחַבּוּ וְאַפְתָּה וְחַצִּי קְמַתּוּ", הוא הפסוק **ה2216** מ恰恰ת התורה, ובשנת **2216** לבריאות העולם היה מעשה ירידת יהודה לשאת אש להוליד את המלכיות, ומפניו במקרא (שומר' לד, ב) בפרט מלכות זה השלחן דכתיב בו "זֶר זָהָב סְבִיבָה".

הפסוק (שמות כי, טו) "וְעַשֵּׂית אֶת הַקְרְשִׁים לְמַשְׁקָן עַצִּי שְׁטִים עַמְדִים", הוא הפסוק **ה2248** מ恰恰ת התורה, ופרשת הקרשים היא **16 פסוקים**, עד הפסוק **2263** ובשנים אלו היה יעקב אבינו במצרים, ונטע את עצי הטעים שמהם נעשה הקרשים, פMOVIA במקרא (ילקוט תרומה שט) שייעקב גטע ארזים במצרים שמהם נעשו קרשי המשכן.

הפסוקים של פרשת האחד והחמשון (שמות כח, ו) "וְעַשֵּׂו אֶת הַאֲלֹדֶד זָהָב תְּכִלָּת וְאַרְגְּמָן תְּולֻעָת שְׁנִי וַיְשַׁשׁ מְשֹׁרֶר מְעֵשָׂה חִשְׁבָּן וְגּוֹ", ועשית חמשון משפט מעשה חשב במעשה אלד תעשנו וגון, מ恰恰לים מהפסוק **ה2297** מ恰恰ת התורה עד פסוק **2380** מ恰恰ת התורה, והם בוגד הנסנים בהן נפטרו כל היב שבטים הרומיים באחד ובחמשון.

הפסוק (שמות נט, ל) "שְׁבֻעָת יְמִים יַלְבִּשְׂם הַלְּהֹן תְּחִתִּיו מַבְנִיו אֲשֶׁר יִבָּא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְשָׁרֶת בְּקָדְשָׁךְ" הוא הפסוק **ה2364** מ恰恰ת התורה, ובשנת **2364** לבריאות העולם נולד אהרן הכהן.

הפסוק "לִמְהָא יָאמְרוּ מִצְרָיִם לְאָמֵר בְּרִעה הַזֹּיא אֲתֶם בְּחָרִים". הוא הפסוק **ה2448** מ恰恰ת התורה, ובשנת **2448** לבריאות העולם יצאו בני ישראל ממצרים, והיה חטא העגל עליו מדבר הפסוק.

הפסוק (שמות לג, ז) "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּרֶת אֲשֶׁר כִּי מְצָאת חַן בְּעִינֵי וְאַדְעַךְ בְּשָׁם". הוא הפסוק **ה2488** מ恰恰ת התורה, ובשנת **2488** לבריאות העולם היתה הסתלקות משה בהר נבו, שאז זכה משה להשגות הגבותה.

הפסוק (שמות לח, כ) "וְכָל הִתְדַּת לְמַשְׁקָן וְלְחַצֵּר סְבִיב נְחֹשֶׁת" הוא הפסוק **ה2651** מ恰恰ת התורה, והפסוק קצת אחריו "וְאֶת כָּל יִתְדַּת הַמְּשֶׁקָּן וְאֶת כָּל יִתְדַּת הַחַצֵּר סְבִיב" הוא הפסוק **ה2662** מ恰恰ת התורה, נבדוק במציע, בשנה שמקבילה לשנה שני שמי הפסוקים המדברים על יתדות, בשנת **2656** לבריאות העולם, תקעה יעל את היתד ברקתו של סיסרא.

הפסוק (ויקרא כ, ג) "לִמְעֵן טְמֵא אֶת מִקְדָּשִׁי וְלַחֲלֵל אֶת שֵׁם קָדְשִׁי", הוא הפסוק **ה3319** מ恰恰ת התורה, ובשנת **3319** לבריאות העולם מלך נבייךנצר קרש שחריר את בית המקדש ובאותה שנה צר על ירושלים.

הפסוק (ויקרא כ, כב) "וְלֹא תַּקְיִא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַנְיִ מַבְיא אֶתְכֶם שְׁמָה לְשִׁבְתָּה בָּה" הוא הפסוק **ה3338** מ恰恰ת התורה, ובשנת **3338** לבריאות העולם היה חרבון בית המקדש הראשון.

הפסוקים של פרשת סوطה (במדבר ה, יב) "אִישׁ אִישׁ כִּי תְשַׁטֵּה אֲשֶׁתוּ וּמְעַלָּה בּוּ מַעַל וְגּוֹ", מ恰恰לים מהפסוק **ה3802** מ恰恰ת התורה והם בוגד הנסנים של המתנא רבוי יוחנן בן זכאי לפניו חרבון בית שני. ומפניו במשנה (סוטה זו) שרבי יוחנן בן זכאי בטל את השκאת הסוטה.

הפסוק (דברים א, ה) "הוֹאֵל מֶשֶׁה בָּאָר אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמֵר" הוא הפסוק ה-4895 מתחילת התורה, ובשנת 4895 לבריאת העולם נולד רְבִנּוּ מֶשֶׁה בֶּן מִימֹן, קָרְמָב"ם. ולכון זה מופיע בתחילת חמש משנה תורה [דברים], לرمץ על ספר 'משנה תורה ויד מחזקה' לرمבא"ם. וכפי שמשמעותם ספר משנה תורה (דברים לד, יב) "ולכל היד מחזקה וכלל המורא הנדרש אשר עשה משה לעיני כל ישראל".

הפסוק (דברים ג, כב) "לَا תִּירָאָוּ כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַגָּלְתָם לְכֶם" הוא הפסוק ה-4995 מתחילת התורה, ובשנת 4995 לבריאת העולם נולד רְבִנּוּ הרשב"א. שהיה מגדולי הלוחמים נגד ההשלה וכו'.

הפסוק (דברים ד, ט) "רַק הַשְׁמַר לְךָ וְשִׁמְרֵנָה מְאֹד פָּנָן תְּשִׁיבָה אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאָית עִינָךְ וְפָנוּ יִסּוּרָוּ מִלְבָבְךָ כֵּל יְמִיךְ וְחוֹדְעָתָם לְבָנֶיךָ וְלְבָנֵיכֶם" הוא הפסוק ה-5011 מתחילת התורה. ובשנת 5011 לבריאת העולם ה-5221 מתחלת התורה, ובשנת 5221 לבריאת העולם יצא לראשונה ספר לחש

ממוכבש הדפוס

הפסוק (דברים יב, ט) "כִּי יַרְחִיב ה' אֱלֹהֵיךְ אֶת גָּבָלָךְ כִּי אֲשֶׁר דָּבָר לְךָ וְאִמְרָתָךְ אֲכָלָה בָּשָׂר כִּי תָאוֹה נְפָשָׁךְ לְאַלְלָל בָּשָׂר בְּכָל אַוְתָן נְפָשָׁךְ תָּאֵל בָּשָׂר" הוא הפסוק ה-5254 מתחלת התורה, ובשנת 5254 לבריאת העולם התישב קולומבוス באמריקה לאחר שהתרחבו גבולות העולם בגלי יבשת אמריקה.

הפסוק (דברים יח, ז) "וְכִי יָבָא הַלְוִי מַאֲחֵד שְׁעִירִיךְ מִכֶּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא גָּר שָׁם וּבָא בְּכָל אַוְתָן נְפָשָׁו אל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָבֹחר ה'" הוא הפסוק ה-5381 מתחלת התורה לפי המסתה שכלל הפסוקים בכל התורה ה-5842 קדבָרנו בהקדמה, ובשנת 5381 לבריאת העולם עלה רְבִנּוּ ישע"י הלווי הורביע ציל מחבר ספר השל"ה לארץ ישראל.

הפסוק (דברים יח, כב) "אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַגְּבִיא בְּשָׁם ה' וְלֹא יְהִי הַדָּבָר וְלֹא יָבָא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דָבַר ה' בָּזְדוֹן דָבְרוֹ הַגְּבִיא לֹא תָגֹר מִמְנוּ" הוא הפסוק ה-5400 מתחלת התורה, ובשנת 5400 לבריאת העולם החל מישיך השקר שבתאי צבי שר' להשמי את נבואות השקר פMOVIA בספר 'תורת הקנאות' מהיעב"צ.

הפסוק (דברים כג, ז) "לֹא תַדְרִשׁ שְׁלָמָם וַטְבָתָם כֵּל יְמִיךְ לְעוֹלָם" הוא הפסוק ה-5500 מתחלת התורה, ובשנת 5500 לבריאת העולם נולד סג'ורון של יִשְׂרָאֵל רַבִּי לוֹי יַצְחָק מִבְּרִדִּיצָ'ב זצ"ל שדרש שלום וטובתם של יִשְׂרָאֵל כל הימים, וקיים את דברי הפתוח הזה שرك לגויים הרשעים אסור לדרש שלום וטובתם, מה שאין כן עם יִשְׂרָאֵל, חיבים לדרש שלום וטובתם תמיד.

הפסוק (דברים כד, טז) "וְאֵלֵיו הוּא נִשְׁאָא אֶת נְפָשָׁו" הוא הפסוק ה-5534 מתחלת התורה, ובשנת 5534 לבריאת העולם גלה המרעון פריסטלי את גו הממן שנoston אויר לאנשים עם קשיי נשימה, ומאրיך את חייהם.

הפסוק (דברים כה, ה) "כִּי יִשְׁבּוּ אֶחָדִים יְחִדּוּ וּמְתַאֲחִדּוּ מִקְהָם" הוא הפסוק ה-5546 מתחלת התורה, ובשנת 5546 לבריאת העולם נפטר רְבִנּוּ הַצָּעֵם אַלְיָמָלָך' זצ"ל בשאחו רבוי זושא זצ"ל עוד היה ח'י, ושניהם היו מברסמים כאחים צדיקים, מגדולי הדור. וכן "כִּי יִשְׁבּוּ אֶחָדִים יְחִדּוּ וּמְתַאֲחִדּוּ מִקְהָם" בגימטריה זישא מאגיפולי ואלימלך מליזנסק. וכן "כִּי יִשְׁבּוּ אֶחָדִים יְחִדּוּ" בגימטריה זישא אלימלך.

הפסוק (דברים כה, טו) "אָבִן שְׁלֹמֶה וְאַדָּק יְהִי לְךָ אֵiphָ שְׁלֹמֶה וְאַדָּק יְהִי לְךָ לְמַעַן יָאַרְיכוּ יְמִיךְ עַל הַאֲדָמָה" הוא הפסוק ה-5556 מתחילה התורה, ובתחילת שנות 5558 לבריאות העולם בחג הסוכות, נפטר רבו ר' מאיר א' מווילנא, שאמר על עצמו ששמו מרמז בפסוק זה, "אָבִן שְׁלֹמֶה" אליהו בן שלמה, "וְאַדָּק יְהִי לְךָ בְּגִימְטְּרִיאָה שֵׁם אָמוֹ טְרִינְאָה".

הפסוקים (דברים כו, ב ואילך) "וְלֹקַחְתָּ מִרְאֵשִׁית כָּל פְּרִי הַאֲדָמָה אֲשֶׁר יָבִיא מִאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ וְשָׂמֵת בְּطֻנָּא וְהַלְכָתָא אֶל הַמֶּקוּם אֲשֶׁר יָבַחר ה' אֱלֹהִיךְ לְשִׁפְנָן שְׁמוֹ שֵׁם וְגוֹ" הם הפסוקים ה-5562 מתחילה התורה ואילך, ובשנים אלו לבריאות העולם התחלו את מחקר ממנו יארו בראשונה קופסאות שפומרים לאחסון מזון. פסוקים אלו מדברים על מצות בכוריהם בה מעלים מזון מרוחק, לירושלים. ומהפסוקים מתיחסים גם לאחסון; "וְשָׂמֵת בְּטֻנָּא".

הפסוק (דברים כו, ט) "וַיַּבְאָנוּ אֶל הַמֶּקוּם הַזֶּה וַיְתַנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרְצָת זְבַת חֶלְבָּן וְדָבָשָׁ", הוא הפסוק ה-5569 מתחילה התורה, ובשנת 5569 לבריאות העולם עלי לאארץ תלמידי הגר"א בראשות הגר מנחים מנדל משקלוב זצ"ל.

הפסוק (דברים כו, יא) "וְשָׁמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' אֱלֹהִיךְ וְלֹבִיתָ אַתָּה וְהַלְוִי וְהַגָּר אֲשֶׁר בְּקָרְבָּךְ" הוא הפסוק ה-5571 מתחילה התורה, ובשנת 5571 לבריאות העולם נפטר רבי נחמן מברסלב זצ"ל שעבד הרבה על מדת השמחה.

הפסוק (דברים כו, טו) "הַשְׁקִיפָה מִמְעוֹן קָדוֹשׁ מִן הַשּׁמִים וּבָרֵךְ אֶת עַמְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל" הוא הפסוק ה-5575 מתחילה התורה, ובשנת 5575 לבריאות העולם רשם המדיון פרוסט את פטנט תגלית המפלט שנחפה למוצר הבסיסי בתעשייה שהיתה לו, והשתמש בראותו לברך את ישראל, ונרמזה בפסוק מדרנית הראיה "הַשְׁקִיפָה וְגוֹ וּבָרֵךְ אֶת עַמְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל".

הפסוק (דברים כז, ב) "וַיַּקְמַת לְךָ אָבָנִים גָּדוֹלֹת וְשָׁדָת אַתָּם בְּשִׁידָךְ" הוא הפסוק ה-5581 מתחילה התורה, ובשנת 5581 לבריאות העולם רשם המדיון פרוסט את פטנט תגלית המפלט שנחפה למוצר הבסיסי בתעשייה הבניה משנים אלו ואילך. והויסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שנית התקופה" א נתנה תקפא וחזק לבניה.

הפסוק (דברים כח, כד) "אָבָק וְעֶפֶר מִן הַשּׁמִים יָרֶד עַלְיוֹן עַד הַשְּׁמַדָּה" הוא הפסוק ה-5629 מתחילה התורה, ובשנת 5629 לבריאות העולם התחלו ליאר פצצות מתחמר גוף הגקרה דינמי, לאחר שהdinamiot התגלה בעולם שנתיים קודם לכן, על ידי המדען נובל לצרכיו שלום.

הפסוק (דברים כח, לד) "וַיַּחַי מִשְׁגַּע מִמְרָאָה עִינְיוֹנִיךְ אֲשֶׁר תְּרִאָה" הוא הפסוק ה-5639 מתחילה התורה, ובשנת 5639 לבריאות העולם גלה המדען אדייסון את תגליות הנורה בתחום האלקטריק שהביאו מהפכה בעולם בענין התואורה והקרה, ובביביגול אונשיים נהיינו מושגים ממה שראו.

הפסוק (דברים כח, מו) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבֹדָת אֶת ה' אֱלֹהִיךְ בְּשָׁמָחָה וּבְטוֹב לְבָב מְרַב פָּלָי" הוא הפסוק ה-5652 מתחילה התורה, ובשנת 5652 לבריאות העולם נערך נתומם הלב הראשון בעולם.

הפסוק (דברים כח, מט) "יִשְׁאָה ה' עַלְיוֹנִיךְ גּוֹי מְרוֹחָק מִקְאָה הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר יְצָא הַנּוּשָׁר" הוא הפסוק ה-5654 מתחילה התורה, ובשנת 5654 לבריאות העולם נרשם לראשונה בעולם פטנט של רחפן עם כנפים על ידי

המזכיר לילינטל, וזה הוביל באותן שנים ליצור כל הטיס הראשוניים על ידי האחים ריט. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ששנת התנ"ד מרפץ על המפטוס שהוא ת"ר אחר יעדיו תוכה כדי שהוא נ"ד.

הפסוק (דברים כה, טו) "וְהִי חַיָּק תְּלָאִים לְךָ מִגְּנֵד וּפְחַדֵּת לִילָּה וַיּוּם וְלֹא תָּמִין בְּחִיקָּה" הוא הפסוק 5674 מ恰恰ת התורה, לפי מנין הפסוקים לטעם עליון, ובשנת 5674 לבריאת העולם פרצה מלחמת העולם הראשונה, עם ישראל היו בפחד גדול וברחו ממקום למקום וכן הרה"ג ר' אברם פלדמן שליט"א שזה היה בשנת ה'תרכ"ד, שענינה פחד.

הפסוק (דברים כט, כו) "וַיַּחֲרֵר אֶת ה' בָּאָרֶץ הַהוּא לְהַבְיאָ עַלְיהָ אֶת כָּל הַקָּלָה הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הָזֶה" הוא הפסוק 5700 מ恰恰ת התורה, ובשנת 5700 לבריאת העולם התחלת שואת אירופה, וכן המשך הפסוקים הם בוגד שנות השואה "וַיַּתְשִׁים ה' מֵעַל אֲדָמָתָם בָּאָרֶץ וּבְחַמָּה וּבְקָצָף גָּדוֹל וַיַּשְׁלַׁכּוּ אֶל אָרֶץ אַחֲרָת כָּיֹום הָזֶה: הַנִּסְתַּרְתָּ לְה' אֱלֹהֵינוּ וְהַגְּנַלְתָּ לָנוּ וְלַבְּגִינוּ עד עוֹלָם לְעָשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הָזָאת".

הפסוקים (דברים ל, ג ואילך) "וַיֵּשֶׁב ה' אֱלֹהֵיךְ אֶת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמֶּךָ וּשְׁבָ וּקְבָצָךָ מִכָּל הַעֲמִים אֲשֶׁר קָפָאךְ ה' אֱלֹהֵיךְ שֶׁמֶה: אִם יָהִי גַּדְעָן בְּקָצָה הַשְּׁמִים מִשֵּׁם יְקָבָצָךְ ה' אֱלֹהֵיךְ וּמִשֵּׁם יְקָחָךְ ה' אֱלֹהֵיךְ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרַשׁ אָבָתֶיךָ וִירְשְׁתָּה וּמִיטְבָּךְ וּמִרְבָּךְ מְאַבְתָּךְ" הם הפסוקים ה' 5705 מ恰恰ת התורה ואילך, ובשנים אלו לבריאת העולם עלו חמוני בני ישראל לאرض ישראל.

הפסוק (דברים לא, ז) "חִזְקוּ וְאִמְצֻאוּ אֶל תִּירְאֵוּ וְאֶל תַּעֲרִצְוּ מִפְנִימֵיכֶם כִּי ה' אֱלֹהֵיךְ הוּא הַהְלֵךְ עַמְךָ לְאָרֶץ וְלֹא יַעֲזַבְךָ" הוא הפסוק ה' 5728 מ恰恰ת התורה, ובשנת 5728 לבריאת העולם הייתה מלחמת ששת הימים שה' עשה נסائم וגפלאות עם עם ישראל בארץ ישראל.

שירות סיום.

ראינו שהتورה מפרק מ' קומות ששים פרד"ס; פשט, רמז, דרוש, סוד. עשו רשם שם שעם ישראל בכללות דלא על קומת הרמז, וכמעט לא עסכו בה במשמעות השניים. אמנם עסוקו ברמז שבסוף, וברמז שבסוד, אבל בתורת הרמז האמתית שמחברת בין הפשט לדרוש ולסוד כמעט לא נגעו.

מצינו בזוהר הקדוש (blk רב) דברי תורה יש בהם פשט דרוש רמז וסוד. הזהר נקט הסדר של פשט דרוש רמז סוד לרמז שדרוש והרמז מתחברים בין הפשט לסוד. היינו שדרוך הדרוש והרמז אפשר לבאר את הפשט על פי הסוד. וכן מצינו בזוהר חדש (בראשית ג) גימטריות וחשבון וכו' משם נensus האדים לדעת למעלה. וזה לשון הרמ"ק בספרו 'פרדס רמנים' (ע' סח): ידיעת סודות תורתנו הקדושה הוא על ידי הארופים, והגימטריות, והתמורות, וראשי תיבות, סופי תיבות, ותוכי אותיות, וראשי פסוקים, וסופי פסוקים, וдолוג אותיות וארכוי אותיות. וכן מיבא בגר"א (משל א, כ) רמז הוא פתח שער להסודות. רואים שידיעת סודות התורה היא דרך תורה הרמז. וכן אותיות ר' נמצאות ברמז בתבנית רמז, לרמז שדרך הרמז מגיעים לרמז. וכן מצינו בזוהר חדש (תיקונים קכ): פרד"ס, פשט ראה דרש א סוד, ורואים שהרמז נקרא בשם ראה כמו בסוד. וכן גימטריות בגימטריא תפאר כי הן תופרות את חלקי התורה. וכן שמעתי מהאדම"ר מקאמרנה הרב נתנאל ספרין שליט"א שגימטריא עשו את שני הדברים לאחד ממש, וראה מירושלמי (ברכות יז). רבי יהושע בן

לוי אמר צמח שמו, ר' יונתן בריה דר' איביו אמר מנהם שמו, אמר חנינה בריה דר' אבחו ולא פלייגי חושבניתה דעתך פחישבניתה דעתך היא צמח הוא מנהם.

מובא בשם הגרא על הפסוק (ישע' מ, ז) "כל גיא ינשא", שלוותיד לבא תנשא ותתרום ממאד תורה הרמז. פמובה בזוהר (תיקוניים ככ) "כל גיא ינשא", אלו גימטריות פרפראות לחכמה.

וכן מובא בספר 'פענחים רזא' שהכתוב (דברים לב, מו) "כפי לא דבר רק הוא מקם" בגימטריה גימטריות. וכך שמצינו במקרא (ליקוט דברים תענו) "כפי לא דבר רק הוא מקם", דבר שאטם אומרים רק מקום הוא. שמא התאמר למדתי הילכות די לי, תלמוד לומר "כל המצוה", למוד מדרש הילכות ואגדות. וכן שם (תתקמח) "כפי לא דבר רק הוא מקם" אין לך דבר רקם בתורה שאין בו מתן שקר בעולם הזה ותקראו קימת לו לעולם הבא.

וכן יש בסוד נורא שלמד ה'חתם סופר', מה שמובא בזוהר שהפשט הוא בחינת קלפה ביחס לסוד שהוא הפרי שבפניהם, גם תורה הרמז עם הגימטריות וההתמורויות והחלופים, שיקת לבחינת הפרי שבפניהם. ונכון את דבריו: (תורת משה' דרוש לח' טבת) "אל גנט אגוז ירדה תי' ג'נט' ר'ת ג'מטריה נ'וטריקון ת'מורה וכו', ועל כן יש באגוז ד' קלפות, העליונה רע ומר, ואיננו ראוי אלא לצביעה, והוא הקלפה חכמת יונית רע ומר ואיןו אלא צבען, קלפה שנייה המשפרת הפרי היא פרוש הפשוט שאין מקרה יוצא מיידי פשוטו, והוא משמר תוכו ועל ידו מטלטלים הפרי, והקלפה הדקה הנאכלת עם הפרי, היא כל דרשת חיז'ל להוציא ממה עקריה המצאות, דינים חקקים ומשפטים על דרך הפשט, ועיקר המאכל הוא מעשה מרכבה וסודות המצאות, ומהינו גנט אגוז".

נודה מאי לך מי שיישלח חדשים בתורת הרמז למחרצת 'סוד החשמל' לזכוי קרבנים, חדשים שיילאו עם שם,
נפרנסים בשם אומרים, להביא גאלה לעולם.

ניתן לשולח למייל bezeqint.net@26
או לפקס 15326537343

מארג ערכאים

$$\underline{\text{גָּד} - \text{דָּג} = 7}$$

$$\underline{\text{אַז} = 8}$$

$$\underline{\text{זָאָב} = 9}$$

$$\underline{\text{חָג} = 11}$$

$$\underline{\text{טְ' אָב} = 12}$$

$$\underline{\text{אֶחָד} - \text{אֶהֱבָה} - \text{חָגָב} = 13}$$

$$\underline{\text{זָהָב} - \text{דוֹד} - \text{יָד} - \text{אוֹז} = 14}$$

$$\underline{\text{אַבִּיב} - \text{גָּאוֹה} = 15}$$

$$\underline{\text{אַזּוֹב} - \text{אֵיה} = 16}$$

$$\underline{\text{גַּיד} - \text{טוֹב} - \text{זְבוּב} = 17}$$

$$\underline{\text{חָטָא} - \text{חֵי} - \text{בִּיאָה} = 18}$$

$$\underline{\text{אַיּוֹב} - \text{אֲחִי} = 19}$$

$$\underline{\text{דֵּין} = 20}$$

$$\underline{\text{אֲהַיָּה} - \text{בֵּית} - \text{וְדָאי} = 21}$$

$$\underline{\text{אַבִּידָה} - \text{זָוֹג} = 22}$$

$$\underline{\text{חָוטָם} - \text{חֵיָה} = 23}$$

$$\underline{\text{דוֹדִי} - \text{דוֹיֵד} - \text{זִין} = 24}$$

$$\underline{\text{כָּה} = 25}$$

$$\underline{\text{הָוִיָּה} - \text{וְדוֹיִי} - \text{כְּבָד} = 26}$$

$$\underline{\text{יְדִיד} = 28}$$

$$\underline{\text{יְהוּדָה} = 30}$$

$$\underline{\text{זְיוֹג} - \text{חִיטָה} - \text{לֵב} - \text{כְּבָד} - \text{יְחִיד} = 32}$$

$$\underline{\text{גָּל} - \text{חַכָּה} = 33}$$

$$\underline{\text{יְהוּדִי} = 35}$$

$$\underline{\text{לָאָה} - \text{כּוֹי} = 36}$$

$$\underline{\text{יְחִידָה} - \text{לְהַבָּה} - \text{הַבָּל} = 37}$$

$$\underline{\text{טָל} - \text{גָּאָלָה} = 39}$$

$$\underline{\text{חַבָּל} - \text{גָּבוֹל} - \text{גּוֹאל} = 40}$$

$$\underline{\text{טְבָל} = 41}$$

לבוד - בלהה - יבל = 42
זול - לוז - גיל - גם = 43
דם - חול = 44
זבול - אדם - גאולה - הגבלה = 45
amaha - אליה - הבדלה - לוי = 46
יובל - כוכב = 48
אב ואם - אדמה - כל = 50
לויה = 51
אליהו - בהמה - מגוג = 52
בן - חמה - גן = 53
מטה = 54
טמאה - דמאי = 55
יום = 56
דגים - מזבח = 57
נח - נגה - און = 58
זנב - חוליה = 59
טנא - כלי - הלהכה - גאון = 60
אדון - אין - אני - מזיד - הנאה - = 61
ווים = 62
חגבים - חוטם - חנה - ס"ג = 63
נוגה - אוזן - דין = 64
אדנ"י - מזוזה - הלל - היכל = 65
גלגל - סוס - אניתה - אכילה = 66
אלול - גחון - בינה = 67
חיים - לוֹבָב - חכם - זונה = 68
הדים - אביוֹן = 69
יין - סוד - סבוב = 70
יונה = 71
חסד - מכבי - בכים = 72
החיים - חוטים - הלולב - חכמה = 73

הדים – כהן – לילה = 75
אבני בהו – עבד = 76
גיכון – מגדל – מזל = 77
מלח – לחם = 78
בעז – עט – עוג – דעתה = 79
סוטה – גזע – יסוד – כהנה = 80
טבע – מהול – אני = 81
אלומה – לבן-נבל = 82
גלים – מחלה – יגע = 83
חלום – חנוך = 84
סכה- גביע- היסוד- מילה- פה- אפוד- בועז = 85
kos – אלהים – פאה – לוים = 86
לבנה = 87
נחל = 88
חנוכה – עית – גוף – דממה – פדה = 89
מלך – כים – מן = 90
 אילן – מלאך – מאכל – הו"ה אדנ"י – אפוד – סוכה –
יהלום - גחלים = 91
פחד = מאה אמה = 92
מחילה – לבונה – חופה = 93
מאה באמה – חלון = 94
חלזון – דניאל – זבולון – המן – מלכה = 95
מלאכה = 96
ملוכה – זמן = 97
כוכבים – מנהג = 98
סגול = 99
כליים – פך – סכך – ס"מ = 100
זבולון – נימא – מלאכי = 101
צבי – אמונה = 102
זהוב – מנוחה – מחנה – אבק – אבימלך – 103

כלימה = 105

ביצה = 107

חץ - יחץ - גהינט = 108

עגול - צידה = 109

ימין - סדום - טומטום = 110

יקב - יב"ק = 112

סליחה = 113

פלגא-עלטה = 114

סנה - עזazel = 115

כסליו - ינון = 116

מבעה = 117

דמעה = 119

מסך - עמוד - מועד - צל = 120

עבדים = 122

נגע = 123

לפיד - עדן = 124

נדוניה = 125

אלמנה - מגמגם = 126

ים החכמה = 128

سلم - כפל - עין- קל - עני - סביבון - צהלה = 130

אפן - עונה - סמא"ל = 131

ים המלח = 133

דקל - סייחון = 134

מצה - קהיל = 135

ממון - סולם - קול - צום - עינוי = 136

אופן - קבלה - יום ולילה - יופיא"ל = 137

חקל - צמח - חמץ - מחץ - מנחים = 138

סכין - פט - הקהיל = 140

חוליצה = 143

צאן - מלאכים - מצוה = 141

בלעם = 142
חסכוון = 144
מציאה - עולם - נסכווי = 146
שני חי יעקב = 147
פסח - נצח - קמח = 148
מעיל - נעל - כעס - עכס - כנף - מיננים = 150
ויקהיל - מקופה - נוצה = 151
בנימין = 152
קנה - נעלה = 155
עור - סילון - ציון - יוסף - קנאה = 156
זקן - נקבה = 157
אמא עילאה = 158
קטן = 159
סימון - סלע - עז - קיון - נקי-כסף - נקוד - צלם = 160
בנימין - בצע = 162
אצבע = 163
עצבוב = 168
ענן - מקל - מעין - ניסן - נעמי = 170
בקע - עקב = 172
געיים = 173
שני חי יצחק = 180
יעקב = 182
עקיבא = 183
פקד - דפק = 184
קורף - מקום - אלקנה = 186
עקיביה = 187
פסים - נקם = 190
חפצייה = 195
צדקה = 199
כנפים - ענף - עצם - צלף = 200

באר = 203

צדיק – צחוק = 204

אדר - ספינה = 205

רות – תור – דבר – ברד = 206

רהב = 207

ארבה – פינחס- ארץ- יצחק- בור = 208

רבבה = 209

קנין – חרב = 210

אורה - רבי – חדר – זהר - דבר – נכסים מלוג = 212

אבייר = 213

רוח – ארובה = 214

אורח – מעקה – קלפה = 215

חגורה – גברת – יראה – נקיון-אידרא- אריה - ראייה = 216

אויר – חטר – טבור – 217

ירח – ריח = 218

אייר - יאיר - 221

חגורת – דיבור - רכב – ברך – כבר = 222

דרך = 224

קליפה – בחירה = 225

צפון - אביגדור = 226

בכרה- ברכה –זכר- כברה = 227

בכור – קרוב- אוצר = 228

אביי ורבא – יבruk – ע"ב ס"ג מ"ה ב"ז = 232

עץ החיים – רגל = 233

יריחו = 234

רחל = 238

גורל = 239

מלך – פעמן – פצע - צפע= 240

ראם = 241

- קולמוס – חרדל – אריאל = 242
- פעמוני – כורך = 246
- זמר – מאור = 247
- רמ"ח – רחם – חמר – אברהם = 248
- נֶר – צעיף – דרום = 250
- מאיר = 251
- נדָר = 254
- נהר – מזרח = 255
- אהרון = 256
- אורוּם = 257
- ראובן = 259
- כרם = 260
- מוריה = 261
- אהרוֹן = 262
- ירדן = 264
- סֵהֶר = 265
- חברון = 266
- נזיר – מרכבה = 267
- רע – עיר = 270
- איסר – הריוון = 271
- ערב – רבע = 272
- רגע = 273
- מרדי = 274
- כנוֹר – עוֹר = 276
- זָרָע – עֹזֶר = 277
- בכורים – כרובים – חרכים – ערוב – ערוב = 278
- נכרי – עיר = 280
- עראי – ערוה – הורדוס = 281
- ערבי – עברי = 282
- זכרון = 283

<u>עטרה</u>	=	<u>284</u>
<u>פרה</u>	=	<u>285</u>
<u>מזר</u>	=	<u>287</u>
<u>ביבורים</u>	=	<u>288</u>
<u>מרים</u> – <u>כנור דוד</u> – <u>כרמל</u>	=	<u>290</u>
<u>חרפה</u>	=	<u>293</u>
<u>טל ומטר</u> – <u>ארגמן</u>	=	<u>294</u>
<u>פריה</u> – <u>מנרה</u> - <u>צרא</u> – <u>עמוד הענן</u> - <u>צהר</u> - <u>אפרוח</u>	=	<u>295</u>
<u>צואר</u> – <u>رحمים</u> – <u>בצראה</u>	=	<u>297</u>
<u>צבור</u>	=	<u>298</u>
<u>פרוטה</u> – <u>יצר</u> – <u>קנקן</u>	=	<u>300</u>
<u>аш</u> – <u>מנורה</u>	=	<u>301</u>
<u>קביר</u> – <u>בקר</u> - <u>ברק</u>	=	<u>302</u>
<u>צוואר</u>	=	<u>303</u>
<u>רוצח</u> – <u>נדרים</u> – <u>שד</u>	=	<u>304</u>
<u>רננה</u> - <u>ירצה</u> – <u>כפירה</u> – <u>ערלה</u> – <u>ITCHER</u> – <u>שה</u>	=	<u>305</u>
<u>רימון</u> – <u>דבש</u>	=	<u>306</u>
<u>חריעז</u> – <u>קרוב</u> – <u>קרח</u> – <u>רחק</u> - <u>פפוס בן יהודה</u>	=	<u>308</u>
<u>שדה</u>	=	<u>309</u>
<u>יש</u> - <u>ירק</u> – <u>יקר</u> – <u>שי</u> – <u>עمر</u> – <u>קיר</u> – <u>קרי</u>	=	<u>310</u>
<u>שבט</u> – <u>מים העליונים</u> – <u>איש</u>	=	<u>311</u>
<u>מערב</u> – <u>שחיד</u> – <u>חדש</u> – <u>שוגג</u>	=	<u>312</u>
<u>בושה</u>	=	<u>313</u>
<u>מרדי היהודי</u> – <u>השדה</u> – <u>שדי</u> – <u>מטרוונ</u>	=	<u>314</u>
<u>רעהה</u>	=	<u>315</u>
<u>ירוק</u> – <u>ערום</u>	=	<u>316</u>
<u>שחוי</u>	=	<u>318</u>
<u>נער</u> – <u>שוטה</u>	=	<u>320</u>
<u>ירבעם</u>	=	<u>322</u>
<u>שיכחה</u> – <u>מרגליים</u> - <u>ארבעים</u>	=	<u>323</u>

<u>פרוזבול</u>	<u>נערה</u>	=	<u>325</u>
<u>עמוד האמצע</u>	<u>-</u>	<u>326</u>	
<u>ישיבה</u>	<u>=</u>	<u>327</u>	
<u>חשך</u>	<u>=</u>	<u>328</u>	
<u>צמר</u>	<u>-</u>	<u>שדוק</u>	=
<u>אפרים</u>	<u>=</u>	<u>331</u>	
<u>שלג</u>	<u>-</u>	<u>גרעין</u>	=
<u>אשלג</u>	<u>=</u>	<u>334</u>	
<u>סערה</u>	<u>=</u>	<u>335</u>	
<u>אהרן הכהן</u>	<u>-</u>	<u>פוריים</u>	=
<u>שאלול</u>	<u>=</u>	<u>337</u>	
<u>לבוש</u>	<u>=</u>	<u>338</u>	
<u>שם</u>	<u>-</u>	<u>ספר</u>	=
<u>פרה אדומה</u>	<u>-</u>	<u>מנחם בן עמיאל</u>	=
<u>משה</u>	<u>-</u>	<u>שילה</u>	=
<u>צנור</u>	<u>-</u>	<u>רצון</u>	=
<u>שליח</u>	<u>-</u>	<u>שמח</u>	=
<u>עפר</u>	<u>-</u>	<u>ערף</u>	-
<u>קרון</u>	<u>-</u>	<u>ספר</u>	-
<u>שן</u>	<u>-</u>	<u>פרע</u>	-
<u>עמרם</u>	<u>=</u>	<u>350</u>	
<u>אשכל</u>	<u>-</u>	<u>קרנא</u>	-
<u>שמחה</u>	<u>=</u>	<u>351</u>	
<u>שדים</u>	<u>-</u>	<u>שמיטה</u>	-
<u>דרשן</u>	<u>=</u>	<u>354</u>	
<u>פרעה</u>	<u>-</u>	<u>ספרה</u>	=
<u>צינור</u>	<u>-</u>	<u>שנהה</u>	=
<u>אשכול</u>	<u>=</u>	<u>357</u>	
<u>משיח</u>	<u>-</u>	<u>נחש</u>	-
<u>עבד עברי</u>	<u>=</u>	<u>358</u>	
<u>משה דוד</u>	<u>=</u>	<u>359</u>	
<u>שכם</u>	<u>-</u>	<u>כרפס</u>	-
<u>מלצר</u>	<u>-</u>	<u>עציץ</u>	=
<u>נשיא</u>	<u>-</u>	<u>הר ציון</u>	=
<u>משיחה</u>	<u>=</u>	<u>363</u>	

<u>ארץ החיים – חושן – חשוון =</u>	<u>364</u>
<u>שינה – שס"ה – יוסף הצדיק – צרעה =</u>	<u>365</u>
<u>צוער =</u>	<u>366</u>
<u>משל =</u>	<u>370</u>
<u>רצוועה – שמאל =</u>	<u>371</u>
<u>שבע – עקרב =</u>	<u>372</u>
<u>עשה – שמלה – שעה =</u>	<u>375</u>
<u>עשו – צפור – שלום- מושל =</u>	<u>376</u>
<u>שמעאל =</u>	<u>377</u>
<u>חشمאל – מלבוש =</u>	<u>378</u>
<u>א拜师学艺 =</u>	<u>379</u>
<u>מצריים – רקייע – צאן ברזל =</u>	<u>380</u>
<u>שועה =</u>	<u>381</u>
<u>שם מ"ב =</u>	<u>382</u>
<u>חוט שני – שבועה –</u>	<u>383</u>
<u>זכר נקבה =</u>	<u>384</u>
<u>שכינה – הפקר – שפה – פוטיפר =</u>	<u>385</u>
<u>עשיו – ציפור – לשון – שפ"ו =</u>	<u>386</u>
<u>שלחן – שחף =</u>	<u>388</u>
<u>שמימים – שמן – אנדרוגינוס =</u>	<u>390</u>
<u>ישועה – יהושע =</u>	<u>391</u>
<u>נחשול – שולחן –</u>	<u>394</u>
<u>ישפה – מנשה – שמנה – פרנסה – משנה =</u>	<u>395</u>
<u>פטיש =</u>	<u>399</u>
<u>שך – קש- נשים – משכיל – נפרע =</u>	<u>400</u>
<u>ישעיהו =</u>	<u>401</u>
<u>עכבייש =</u>	<u>402</u>
<u>שועל =</u>	<u>406</u>
<u>אות =</u>	<u>407</u>
<u>זאת – בורר =</u>	<u>408</u>

<u>אחת – קשט – שקט</u>	= 409
<u>meshen – קדוש – דרור – שמיני- שמע – שפל</u>	= 410
<u>תהו – טבת</u>	= 411
<u>בית – תאוה</u>	= 412
<u>אות ו'</u>	= 413
<u>אות ז' – נחxon – שחוק – יתד – תבואה – אור אין</u>	
<u>סוף</u>	= 414
<u>תודה</u>	= 415
<u>זית</u>	= 417
<u>אחדות</u>	= 419
<u>ברוריה – זוית</u>	= 423
<u>משיח בן דוד – כדת</u>	= 424
<u>שמעיה</u>	= 425
<u>עמוד האש</u>	= 426
<u>משפט</u>	= 429
<u> שקל – נפש – צדיק יסוד עולם – רעמסס</u>	= 430
<u>זכות</u>	= 433
<u>דלת</u>	= 434
<u>בצל יrok</u>	= 438
<u>שוקלד - משק</u>	= 440
<u>אמת</u>	= 441
<u>מקדש – חתול –</u>	= 444
<u>ינשוף – מרור</u>	= 446
<u>טלית</u>	= 449
<u>לוחות – מצות – שפע</u>	= 450
<u>ישמעאל</u>	= 451
<u>מלך המשיח</u>	= 453
<u>חותם</u>	= 454
<u>תאנה – כותל – ד' אמהות – פרצוף</u>	= 456
<u>אתון</u>	= 457

<u>חתן – שחקים</u>	=	<u>458</u>
<u>נתיב</u>	=	<u>462</u>
<u>חתנה- תנוּבָה</u>	=	<u>463</u>
<u>שמעון</u>	=	<u>466</u>
<u>משקל – קְרַקֵעַ</u>	=	<u>470</u>
<u>הר המוריה</u>	=	<u>471</u>
<u>ערב רב – דעת</u>	=	<u>474</u>
<u>כותים</u>	=	<u>476</u>
<u>אתמול</u>	=	<u>477</u>
<u>תלמוד – פת – עדות – קידושין – לילית</u>	=	<u>480</u>
<u>טבעת</u>	=	<u>481</u>
<u>תלמיד</u>	=	<u>484</u>
<u>תעודה – טעות – תהילים</u>	=	<u>485</u>
<u>תמים – פדות – שקע</u>	=	<u>490</u>
<u>תפוח</u>	=	<u>494</u>
<u>תמונה</u>	=	<u>495</u>
<u>צורך – לויתן – מלכות – תאומים</u>	=	<u>496</u>
<u>טطفת</u>	=	<u>498</u>
<u>צבאות</u>	=	<u>499</u>
<u>רמ"ח רנ"ב – פרו ורבו – יעקב יוסף בניימין</u>	=	<u>500</u>
<u>שאר – אשר – ראש – תנומה – תמונה</u>	=	<u>501</u>
<u>שרה</u>	=	<u>505</u>
<u>שור</u>	=	<u>506</u>
<u>אות ק' – שאור</u>	=	<u>507</u>
<u>חרש – שרכ – שחר</u>	=	<u>508</u>
<u>שדרה – שטר</u>	=	<u>509</u>
<u>שיר – תנין</u>	=	<u>510</u>
<u>תקוה</u>	=	<u>511</u>
<u>חתן כלה</u>	=	<u>513</u>
<u>סליחות - תחנון</u>	=	<u>514</u>

תפלה – שירה – איש צדיק – ירשה – שוטר – דרך ארץ = 515
יושר – יונתן – תיקו = 516
קו תהו = 517
חתן וכלה – גוף נפש = 519
חולנות – נכסים צאן ברזל = 520
ירושה – שרביט – פתיל – יהונתן = 521
מרגלים = 523
פתילה – תפילה = 525
מופת – קן צפור – שורק – רכוש – שכור = 526
פתח = 528
תענוג = 529
קן ציפור – מצות – עניות = 536
אצלות = 537
נחל איתן = 540
ישראל = 541
תעלמה = 545
כח"ב חג"ת נה"ם – מתוק – שומר = 546
שמיר – נשר = 550
תعلומה = 551
שמירה = 555
תקון – שורון = 556
תמנע = 560
צלמות = 566
תפלין - נפתלי – צפת – תקע – רшу = 570
נבוכדראצר = 573
שערה – באר שבע – יצר הרע = 575
מקלות = 576
ספר – עיר – תפילין – גשמי ברכה = 580
שעורה – יסוד המלכות = 581
ירושלים – שופר = 586
צזית – שרץ = 590
ירושלים = 596

<u>פנימיות</u>	=	<u>597</u>
<u>齊齊ת</u> – <u>קשר</u> – <u>קרש-</u> <u>שש</u> – <u>שקר</u>	=	<u>600</u>
<u>קרני ראם</u> – <u>משה אהרן</u>	=	<u>601</u>
<u>מציצ'ן החרכמים</u> – <u>בני ישראל</u> – <u>משה רבנו</u>	=	<u>603</u>
<u>אתרג</u>	=	<u>604</u>
<u>אדרת</u>	=	<u>605</u>
<u>תור</u> – <u>רות</u> – <u>שורק</u>	=	<u>606</u>
<u>אדם הראשון</u> – <u>בהרת</u>	=	<u>607</u>
<u>תבור</u>	=	<u>608</u>
<u>אתרוג</u> – <u>מעשר</u>	=	<u>610</u>
<u>תורה</u> – <u>חגرت</u>	=	<u>611</u>
<u>ברית</u> – <u>רבית</u>	=	<u>612</u>
<u>תרי"ג</u> – <u>משה רבינו</u>	=	<u>613</u>
<u>חרות</u>	=	<u>614</u>
<u>ארובות</u> – <u>יתרו</u>	=	<u>615</u>
<u>אוריתא</u>	=	<u>618</u>
<u>כתר</u> – <u>חכמה בינה ודעת</u> – <u>כרת</u>	=	<u>620</u>
<u>הר הבית</u>	=	<u>622</u>
<u>זהירות</u>	=	<u>628</u>
<u>עז הדעת</u>	=	<u>639</u>
<u>תמר</u> – <u>שמש</u>	=	<u>640</u>
<u>מארת</u>	=	<u>647</u>
<u>תרדמה</u> – <u>תרגום</u>	=	<u>649</u>
<u>תרומה</u>	=	<u>651</u>
<u>ማאורות</u>	=	<u>653</u>
<u>שנון</u> – <u>תנוור</u>	=	<u>656</u>
<u>אסטר</u>	=	<u>661</u>
<u>עטרה شبיסוד</u> – <u>רכילות</u>	=	<u>666</u>
<u>מספר פרשיות התורה</u>	=	<u>669</u>
<u>כנרת</u>	=	<u>670</u>
<u>קליפת נגה</u>	=	<u>678</u>
<u>גימטראות</u>	=	<u>679</u>
<u>פרת</u> – <u>תפר</u>	=	<u>680</u>

תרועה = 681

קליפת נוגה – פורת – תופר = 686

תרנגול = 689

شمישון – צלפלונית = 696

כפרת – כפתר – פרכת – שת = 700

שבת – יפה תאר = 702

שררה = 705

אשתו = 707

תושב = 708

קטרת = 709

תיש = 710

תשבי = 712

תשובה = דtan ואבירם = 713

נקודת ציון – מטראונית – מקל לבנה לח ולוז וערמן – יתוש = 716

שער עיזים = 717

אור זרע לצדיק = 718

מנחם שילה ינון חניתה = 722

תרפים = 730

חוות שני = 733

משתה = 745

שמות – שפירה פועה = 746

צדיק באמונתו יחיה = 748

ספריות = 756

נוחות – משחית = 758

שתיין – צרעת - תשלייך = 760

עטרת היסוד = 764

שיתין = 770

אבן השתייה = 773

משמר = 780

תשועה = 781

הר סיני = 782

לשון הקדש = 795

<u>לא תעשה =</u>	<u>806</u>
<u>שמעתא =</u>	<u>811</u>
<u>גרוגרת =</u>	<u>812</u>
<u>הר תבור =</u>	<u>813</u>
<u>דוד מלך ישראל חי וקיים =</u>	<u>819</u>
<u>מכירת יוסף =</u>	<u>826</u>
<u>פשתן - יששכר =</u>	<u>830</u>
<u>ארץ ישראל - שירה חדשה =</u>	<u>832</u>
<u>תכלת =</u>	<u>850</u>
<u>קדש קדשים =</u>	<u>858</u>
<u>משענת - קליפה של מלך =</u>	<u>860</u>
<u>בית המקדש - ראש השנה =</u>	<u>861</u>
<u>צדיק כתרמר =</u>	<u>864</u>
<u>מים אש רוח ארץ =</u>	<u>896</u>
<u>אליהו הנביא - דר וסחרת - יסוד שבמלכות =</u>	<u>878</u>
<u>ראובן =</u>	<u>909</u>
<u>בראשית =</u>	<u>913</u>
<u>רבי שמעון בר יוחאי =</u>	<u>915</u>
<u>תירוש =</u>	<u>916</u>
<u>תלפיות =</u>	<u>926</u>
<u>תענית - עולם שנה נפש - תהתק"ל =</u>	<u>930</u>
<u>מבורת =</u>	<u>942</u>
<u>רשות היחיד =</u>	<u>943</u>
<u>ספר תורה =</u>	<u>951</u>
<u>נр שבת =</u>	<u>952</u>
<u>שער החמשים =</u>	<u>973</u>
<u>מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא =</u>	<u>990</u>
<u>מחתרת =</u>	<u>1048</u>
<u>שלשלת - כנת פסים =</u>	<u>1060</u>
<u>שפופרת =</u>	<u>1066</u>
<u>תפארת =</u>	<u>1081</u>
<u>כתנות אור =</u>	<u>1083</u>
<u>מבורת ציון =</u>	<u>1098</u>

מתן תורה = 1101

שנת קדש – שנות = 1106

שבת קודש = 1112

נחש הנחושת = 1127

צדיק כתמר יפרח - כתבת קעקב = 1162

רשות הרבים = 1163

שמיני עצרת = 1170

תרשיש = 1210

נרות שבת = 1358

